

AZ ÖRÖMÜZENET MÁTÉ SZERINT

I.

Máté1.1. Jézus Krisztus nemzetségekönyve ki Dávid fia, ki Ábrahám fia.

Máté1.2. Ábrahám volt Izsák apja, akitől eredt, Izsák pedig Jákób apja, Jákób pedig Júda és testvéreinek apja.

Máté1.3. Júda pedig Fáres és Zára apja, anyjuk Támár volt, Fáres pedig Esrom apja, Esrom pedig Arám apja.

Máté1.4. Arám pedig Aminadáb apja, Aminadáb pedig Naásson apja, Naásson pedig Salmón apja.

Máté1.5. Salmón pedig Boáz apja, az anyja Ráháb volt, Boáz pedig apja Jóbédnek, akinek anyja Ruth volt, Jóbéd pedig Jesse apja.

Máté1.6. Jesse pedig Dávid, a király apja, Dávid pedig apja Salamonnak, (akinek) anyja Uriás özvegye volt.

Máté1.7. Salamon pedig Roboám apja, Roboám pedig Abia apja, Abia pedig Aszáf apja.

Máté1.8. Aszáf pedig Józafát apja, Józafát pedig Jórám apja, Jórám pedig Oziás apja.

Máté1.9. Oziás pedig Jóatám apja, Jóatám pedig Akáz apja, Akáz pedig Ezeekiás apja.

Máté1.10. Ezeekiás pedig Manassé apja, Manassé pedig Ámós apja, Ámós pedig Józiás apja.

Máté1.11. Józiás pedig Jekoniás és testvéreinek apja a babiloni (kényszer) áttelepítéskor.

Máté1.12. A babiloni áttelepítés után pedig Jekoniás volt Salátíel apja, Salátíel pedig Zorobábel apja.

Máté1.13. Zorobábel pedig Abiud apja, Abiud pedig Eliákim apja, Eliákim pedig Azór apja.

Máté1.14. Azór pedig Sádok apja, Sádok pedig Ákim apja, Ákim pedig Eliud apja.

Máté1.15. Eliud pedig Eleázár apja, Eleázár pedig Mattán apja, Mattán pedig Jákób apja.

Máté1.16. Jákób pedig József(nek) apja, aki a férje Máriának, akiből származott(lett) Jézus, akit Krisztusnak mondanak.

Máté1.17. Ábrahámától Dávidig összesen tehát tizennégy nemzedék élt és Dávidtól a babiloni áttelepítésig tizennégy nemzedék és a babiloni áttelepítéstől a Krisztusig tizennégy nemzedék.

Máté1.18. A Jézus Krisztus eredete (világrajövetele) pedig ily módon történt: anyja, Mária József jegyese volt, még egybekelésük előtt áldott állapotban találták, mint aki méhében a Szent Szellemből fogant a lelet szerint.

Máté1.19. József azonban, a férje, igazságos volt, nem akarta nyilvános megszégyenítésnek (megalázásnak) kitenni, az volt a szándéka, hogy titokban elbocsátja / (f)eloldja, elválik tőle/.

Máté1.20. De miközben ezen töprengett (tűnődött) lám! az Úr anyyala (hírvivő követe) álomlátásban megjelent neki és (ezt) mondta: József, Dávid fia, ne(hogy) félj attól, hogy menyasszonyodat Máriát feleségül vedd, hiszen akit szíve alatt hordoz, Szent Szellemből van.

Máté1.21. Fiat fog pedig szülni, akit Jézus néven hívj, mert Ő menti meg bűneitől a népét.

Máté1.22. Ez az egész pedig azért történt így, hogy beteljesedjék amit az Úr a prófétai kijelentés által mondott:

Máté1.23. lám, a szűz méhében fogan és fia születik és a nevét Emmánuelnek hívják, „ami lefordítva annyit jelent: VELÜNK az isten.

Máté1.24. József erre fölébredt az álmából, megtette, amint az Úr anyyala meghagyta (elrendelte) neki, hazavitte (meny)asszonyát,

Máté1.25. és nem ismerte meg (mint n)őt, míg meg nem szülte fiát, akit Jézusnak nevezett el.

2.

Máté2.1. Amikor pedig Jézus megszületett a júdeai Betlehemben Heródes király napjaiban, lám! tudósok (csillagászok) érkeztek napkeletről Jeruzsálembe.

Máté2.2. (Ezt) mondták: hol van a zsidóknak most született királya ? Mert láttuk a csillagát napkeleten és eljöttünk, hogy imádjuk (hódoljunk neki).

Máté2.3. Ennek hallatára Heródes király felháborodott és vele együtt mind az egész Jeruzsálem.

Máté2.4. És összegyűjtötte a főpapokat és a nép írástudóit mind, hogy megtudakolja tőlük: hol kell a Krisztusnak világra jönni.

Máté2.5. Azok pedig megmondták neki: a júdeai Betlehemben, mert így van megírva a próféta által:

Máté2.6. és te Betlehem, Júda földje semmiképpen sem vagy legkisebb Júda vezető városai között, mert belőled jön majd elő a Vezér, aki pásztorként terelgeti népemet: az Izraelt.

Máté2.7. Ekkor Heródes titokban hívatta a csillagászokat (tudósokat), és pontosan megtudakolta tőlük a csillag feltűnésének idejét,

Máté2.8. és elküldte őket Betlehembe, (ezt) mondta: menjetek, kérdezősködjetek pontosan a kisfiú felől. Mihelyt pedig megtaláljátok, adjátok hírül nékem, hogy én is elmenjek és imádva hódoljak neki.

Máté2.9. Azok pedig a királyi kihallgatás után elmentek és lám! a csillag, amelyet fölkelésben megláttak, elvezette őket mindaddig, míg oda nem értek, majd megállt a hely fölött, ahol a kisfiú volt.

Máté2.10. Amikor pedig megpillantották a csillagot, rendkívül nagy örömmel megörültek.

Máté2.11. És bementek a házba és meglátták a kisfiút anyjával Máriával és földre borultak és imádták (hódoltak neki). Majd kincsesládájukat felnyitották és ajándékukat odavitték neki: aranyat, tömjént és mirhát

Máté2.12. és mivel álom(látás)ban intést kaptak, nehogy visszakanyarodjanak Heródeshez, más úton tértek vissza országukba.

Máté2.13. Miután pedig visszatértek, lám! az Úr egyik követe (angyala) megjelent Józsefnek álom(látomás)ban és ezt mondta: kelj fel, fogd a kisfiút és anyját és menekülj Egyiptomba és légy ott amíg szólok neked, mert Heródes keresi majd a kisfiút, hogy vesztére törjön (elpusztítsa).

Máté2.14. Ő pedig felkelt, fogta a kisfiút és anyját, éjjel visszahúzódott Egyiptomba,

Máté2.15. és ott volt Heródes élete végéig, hogy beteljesedjék, amit az Úr a prófétai kijelentés által mondott: Egyiptomból hívtam elő a fiamat

Máté2.16. Amikor Heródes észrevette, hogy a csillagászok (tudósok) kijátszották, roppant haragra gerjedt és küldötteivel megölette a kisfiúkat mind Betlehemben és összes határaiban (környékén) két éven alul a tudósoktól pontosan megtudott időnek megfelelően.

Máté2.17. Akkor beteljesedett a Jeremiás próféta által kijelentett jövendőmondás:

Máté2.18. Hang hallatszott Rámában, sírás-rívás, sok jajgatás, Rákel siratja gyermekeit és nem akar megvigasztalódni, mert nincsenek.

Máté2.19. Amikor pedig Heródes meghalt: lám! az Úr egyik hírvivő követe (angyala) megjelent álomban Józsefnek Egyiptomban,

Máté2.20. és (ezt) mondta: kelj föl, fogd (vedd magadhoz) a kisfiút és anyját és menj Izrael földjére, mert meghaltak, akik a kisfiú életére (lelkére) törtek.

Máté2.21. Ő pedig fölkelte, magához vette (fogta) a kisfiút és anyját és elment Izrael földjére,

Máté2.22. de amikor meghallotta, hogy Júdeában Arkelaosz királyként uralkodik atyja Heródes helyett, nem mert odamenni, hanem (miután) álomlátásban intést kapott, a galileai részekbe vonult (húzódott) vissza,

Máté2.23. és odaérve egy Názáret nevű városban telepedett le, hogy beteljesedjék a kijelentés a próféták által, hogy: názáretinek fogják hívni.

3.

Máté3.1. Azokban a napokban pedig feltűnt Beméritő (a Baptista) János és Júdea pusztájában hírnökként Igét hirdetve

Máté3.2. ezt mondta: térjétek észre, mert közel az Egek (Istenének) királyi uralma.

Máté3.3. Mert Ő az, akiről a kijelentés Ézsaiás próféta által (ezt) mondja: (Segély)kiáltó hangja ez a pusztában: készítsétek az Úr útját, tegyétek egyenessé ösvényeit!

Máté3.4. Maga János pedig teveszőrből készült ruhát (öltözetet) viselt, és bőrvet a dereka (csípője) körül, eledele pedig sáska és vadméz volt.

Máté3.5. Akkor kiment hozzá Jeruzsálem, Júdea és a Jordán-vidéke mind,

Máté3.6. és alámerítkeztek /(víz)bemerítkeztek/ a Jordán folyamában általa, miután bevallották (megvallották) bűneiket.

Máté3.7. Amikor látta, hogy sok farizeus és szadduceus is jön hozzá a bemerítésre, (ezt) mondta nekik: viperák fajzata ! Ki intett meg (figyelmeztetett) titeket arra, hogy meneküljétek az eljövendő harag elől ?

Máté3.8. Teremjétek hát a gondolkozás(mód)-megváltoztatás (az észretérés) méltó gyümölcsét !

Máté3.9. és ne véljétek azt, hogy mondhatjátok magatokban: atyánk nekünk Ábrahám ! - (mert) mondom nektek: van ereje (hatalma,

képessége) az Istennek, hogy ezekből a kövekből gyermekeket keltsen életre Ábrahámnak.

Máté3.10. Már pedig a fejsze a fák gyökerén van, minden (élő) fát tehát, amely nem terem jó (szép, kitűnő) gyümölcsöt, kivágnak és tűzbe dobnak (hajítanak).

Máté3.11. Én ugyan alámerítlek /(víz)bemerítlek/ titeket a gondolkozás(mód) megváltoztatás (észretérés) végett, de aki nyomomba lép erősebb nálam, arra sem vagyok alkalmas (megfelelő), hogy saruját utánavigyem, Ő majd Szent Szellemben és tűzben merít majd be titeket (baptizál).

Máté3.12. Szórolapáttal kezében áttisztítja szérűjét és a magtárba gyűjti a búzáját, a polyvát pedig elégeti olthatatlan tűzzel.

Máté3.13. Ekkor érkezett Jézus Galileából a Jordán mellé Jánoshoz, hogy alámerítkezzék /(víz)bemerítkezzék/ általa,

Máté3.14. János pedig tiltakozva mondta: Nekem van szükségem a Te bemerítésedre és te jössz hozzám ?

Máté3.15. Jézus azonban válaszolva (ezt) mondta neki: engedj mostan, mert így illik nekünk teljesíteni mindent, ami igazságos. Ekkor engedett Neki.

Máté3.16. Bemerítése után pedig Jézus azonnal feljött a vízből, és lám, felnyíltak az egek, és látta, hogy Isten Szelleme mint egy galamb lejött, és rászállt.

Máté3.17. és lám! egy hang az egekből (ezt) mondta: Ez az én kedves (szeretett) Fiam, akiben kedvem telik (jótetszésem lelem) !

4.

Máté4.1. Ekkor Jézust a pusztába vezette a Szellem, hogy megkísértse az ördög (diabolos, azaz szanaszétdobáló),

Máté4.2. és negyven nap és negyven éjjel böjtölt, végül (azután) megéhezett.

Máté4.3. Odajött hozzá a kísértő, (ezt) mondta neki: ha fia vagy az Istennek, mondd, hogy ezek a kövek kenyerekké váljanak (legyenek).

Máté4.4. Ő pedig válaszolt, (ezt) mondta: meg van írva: nem csak kenyérral (kenyéren) él az ember, hanem minden beszéddel (beszéden), amely Isten szájából származik (ered).

Máté4.5. Akkor magával vitte Őt az ördög (diabolos) a szent városba, és a templom(épület) párkányára állította,

Máté4.6. és (ezt) mondta neki: ha fia vagy az Istennek, vesd le magad, mert meg van írva, hogy hírvivőinek (angyalainak) parancsolt felőled, hogy tenyerükön (kézen fogva) hordozzanak téged, nehogy kőbe üsd lábadat.

Máté4.7. Erre kijelentette neki Jézus: az is meg van írva: ne kísértsd Uradat, Istenedet !

Máté4.8. Ismét magával vitte Őt az ördög (diabolos) egy rendkívül (roppant) magas hegyre és megmutatta neki a világ minden királyságát és dicsőségüket.

Máté4.9. És (ezt) mondta neki: ezt mind neked adom majd, ha leborulsz és imádsz engem (hódolsz nekem).

Máté4.10. Ekkor mondta neki Jézus: menj el (távozz) Sátán ! Mert meg van írva, Uradat, Istenedet imádd és csak Neki adj Isten(nek járó) tiszteletet.

Máté4.11. Akkor elhagyta az ördög és lám: égi hírvivők (angyalok) jöttek és ellátták Őt (felszolgáltak neki).

Máté4.12. Amikor pedig meghallotta Jézus, hogy János börtönbe került, visszavonult Galileába,

Máté4.13. és elhagyta Názáretet, elment és letelepedett a tengerparti Kapernaumban, Zebulon és Naftalim határaiban,

Máté4.14. hogy beteljesedjék Ésaiás próféta beszéde által mondott kijelentés:

Máté4.15. Zebulon és Naftalim földje, tengermenti út, a Jordánon túl, a pogányok (nemzetek) Galileája,

Máté4.16. a nép, amely sötétségben ült, nagy fényt látott, és azoknak, akik a halál térségében és árnyékában ülnek, fény támadott.

Máté4.17. Ettől fogva kezdte Jézus hirdetni és mondani: változtassátok meg gondolkozás(mód)otokat (térjetez észre), mert elközeledett az Egek (Istenének) Királysága (királyi uralma).

Máté4.18. Amikor pedig Jézus a Galileai-tenger mellett járt-kelt, két testvért látott: a Péternek mondott Simont, és testvérét Andrást, amint kerítőhálót dobtak (vetettek) a tengerbe, mert halászok voltak,

Máté4.19. és mondta nekik: jertek utánam és emberhalászokká teszek titeket.

Máté4.20. Azok pedig mindjárt (azonnal) otthagyták a hálókat és csatlakoztak Hozzá (követték Őt).

Máté4.21. És onnan tovább lépdelve észrevett (meglátott) másik két testvért, Jakabot, Zebedeus fiát és a testvérét, Jánost, amint a hajóban atyjukkal Zebedeussal hálóikat rendbehozták (kötögették), hívta őket is.

Máté4.22. Azok pedig mindjárt (azonnal) otthagyták a hajót és atyjukat és követték Őt (csatlakoztak Hozzá).

Máté4.23. És Jézus körbejárt egész Galileában, tanított zsinagógáikban (összejöveleteken) és (hírnökként) hirdette a Királyság örömhírét és (gyógy)kezelésbe vett minden betegséget (nyavalyát) és minden erőtlenséget (gyengélkedést) a népben,

Máté4.24. és elterjedt a híre az egész Szíriában, hozzávittek minden rosszullevőt, különféle betegségekben és kínokban szenvedőket, démonoktól megszállottakat és holdkórosokat, és bénákat és meggyógyította őket.

Máté4.25. És rengeteg nép (nagy tömeg) követte Őt (szegődött nyomába) Galileától, Tízvárostól, Jeruzsálemtől, Júdeától és a Jordánon túlról.

5.

Máté5.1. A tömegek láttára Jézus fölment a hegyre és leült, odajöttek hozzá a tanítványai is,

Máté5.2. és ekkor ajkát szólásra nyitotta, tanította őket, (ezt) mondta:

Máté5.3. Boldogok a szellemi nincstelenek (a szellem koldusai), mert övék az Egek (Istenének) Királysága (királyi uralma).

Máté5.4. Boldogok, akik szomorkodnak (keseregnek), mert vigaszt(alást) nyernek.

Máté5.5. Boldogok a szelídek, mert ők bir(tokol)ják (birtokba veszik, osztályrészüln kapják) a földet.

Máté.5.6 Boldogok akik éheznek és szomjazzák az igazság(osság)ot, mert megelégnének vele.

Máté5.7. Boldogok az irgalmasok, mert irgalmat nyernek.

Máté5.8. Boldogok a szívben tiszták (tisztaszívűek), mert meglátják (észreveszik, felfogják) az Istent.

Máté5.9. Boldogok a békességszerzők, mert őket az Isten fiainak hívják.

Máté5.10. Boldogok, akik üldözést szenvednek az igazság(osság)ért, mert övék az Egek királysága (királyi uralma).

Máté5.11. Boldogok vagytok, ha szidalmaznak (gyaláznak) titeket és üldöznek és hazudva minden gonoszt mondanak rátok (én)miattam.

Máté5.12. Örüljétek és örvendeztetek (ujjongjatok), mert sok lesz a jutalmatok az egekben, így üldözték a prófétákat is, (akik) előttetek (éltek).

Máté5.13. Ti vagytok a föld sója. Ha pedig a só ízét veszti (vesztenié), mivel sózzák meg ? Semmire se való többé, csak arra, hogy kidobják és széttapossák az emberek.

Máté5.14. Ti vagytok a világ (kozmosz) fénye. Hegyen fekvő várost nem lehet elrejtteni.

Máté5.15. Nem azért gyűjtanak mécset, hogy a véka alá tegyék, hanem a mécstartóra, hogy mindazoknak, akik a házban vannak, fényt adjon.

Máté5.16. Úgy világítson a ti fényetek az emberek előtt, hogy lássák a ti kitűnő /(eszményi) szép/ tetteiteket és dicsőítsék égi Atyátokat.

Máté5.17. Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy eltöröljem a törvényt, vagy a prófétákat ! Nem eltörölni, hanem betölteni (tartalmat adni) jöttem.

Máté5.18. Mert Ámen, mondom nektek, amíg az ég és a föld elmúlik, egy (görög) í betű (ióta) vagy (héber) vesszőcske sem múlik el a törvényből, míg minden valóra nem válik (meg nem lesz).

Máté5.19. Aki tehát csak egyet is megront (felold) a legkisebb parancs(olat)ok közül és így tanítja az embereket, a legkisebbnek hívják az Egek (Istenének) királyságában, aki pedig meg is teszi és tanítja, azt nagyoknak mondják az Egek (Istenének) Királyságában.

Máté5.20. Mert mondom nektek, ha a ti igazságosságotok nem múlja felül az írástudókét és farizeusokét, egyáltalán nem mentek be az Egek (Istenének) Királyságába.

Máté5.21. Hallottátok, hogy a régieknek megmondták: ne gyilkolj ! Aki pedig gyilkol, méltó rá, hogy ítélőszék elé állítsák (kerüljön).

Máté5.22. Én pedig azt mondom nektek: mindenki, aki haragot tart testvérével, ítéletet érdemel, aki pedig azt mondja testvérenek: Ráka (hitvány), állítsák a nagytanács elé, aki pedig azt mondja: Móré (bolond), megérdemli a tüzes gyehennát.

Máté5.23. Ha tehát ajándékokat az (áldozati) oltárra viszed és ott eszedbe jut, hogy testvérednek van valami kifogása ellened,

Máté5.24. hagyd ott ajándékokat az (áldozati) oltár előtt és menj el, békülj ki előbb testvéreddel és (csak) azután jöjj vissza és ajánld föl(vidd fel) ajándékokat.

Máté5.25. Idejében légy jóindulatú ellenfeleddel, hamar, míg az úton vagy veled, nehogy átadjon ellenfeled a(z ítélő)bírónak, a(z ítélő)bíró az ítéletvégrehajtónak és börtönbe vessenek.

Máté5.26. Ámen, mondom neked: semmi esetre sem jössz ki onnét, míg meg nem adod (le nem fizeted) az utolsó fillért.

Máté5.27. Hallottátok, hogy megmondták: Ne törj házasságot.

Máté5.28. Én pedig azt mondom nektek, hogy mindenki, aki asszonyra (nőre) tekint és megkívánja, a szívében már házasságot tört vele (házasságtörést követett el).

Máté5.29. Ha pedig a jobb szemed botlásba visz (kelepcébe csal) téged, szakítsd ki és dobd el magadtól, mert inkább egy tagod vesszen oda, minthogy egész testedet gyehennába dobják.

Máté5.30. Ha pedig jobb kezéd visz botlásba téged, (csal kelepcébe), vágd le és dobd el magadtól, mert inkább egy tagod vesszen oda, mintsem egész tested a gyehennába kerüljön.

Máté5.31. Megmondták pedig: aki a feleségét elbocsátja, adjon neki válólevelet (okiratot).

Máté5.32. Én pedig azt mondom nektek, hogy mindenki, aki a feleségét elbocsátja a cédaság esetét kivéve, házasságtörővé teszi és aki elbocsátottat (elbocsátott asszonyt) vesz el, házasságot tör.

Máté5.33. Továbbá hallottátok, hogy ki lett jelentve a régieknek: hamisan ne esküdj, hanem add meg az Úrnak tett esküidet.

Máté5.34. Én pedig azt mondom nektek: egyáltalán ne esküdjetek, sem az égre, mert az az Isten trónja,

Máté5.35. se a földre, mert az lábainak zsámolya, se Jeruzsálemre, mert az a nagy Király városa,

Máté5.36. a fejedre se esküdjél, mert hajad egyetlen szálát sem tudod (nem áll hatalmadban) fehérré vagy feketévé tenni,

Máté5.37. hanem legyen szavatok az igen, igen: a nem, nem: ami ezt túlhaladja, a gonoszból van (ered).

Máté5.38. Hallottátok, hogy ki lett jelentve: szemet szemért és fogat fogért.

Máté5.39. Én pedig (azt) mondom nektek: ne hogy ellenálljatok a gonosznak, hanem aki jobb arcodat megüti, fordítsd oda neki a másikat is,

Máté5.40. és aki pörölni akar veled, hogy elvegye az alsó ruhádat, engedd át neki a felső ruhádat is,

Máté5.41. és aki egy mérföldre (ezer lépésre) kényszerít, menj vele kettőre.

Máté5.42. Annak, aki kér tőled, adj neki és ne hogy elfordulj attól, aki kölcsönt akar kérni tőled.

Máté5.43. Hallottátok, hogy ki lett jelentve: szeresd (a közeledben lévő) embertársadat és gyűlöld ellenségedet !

Máté5.44. Én pedig (azt) mondom nektek: szeressétek ellenségeiteket és imádkozzatok azokért, akik üldöznek titeket,

Máté5.45. hogy fiai legyetek égi Atyátoknak, aki a napját kelti (földre) gonoszokra és jókra egyaránt, esőt ad igaz(ságos)aknak is, igaz(ság)talánoknak is.

Máté5.46. Mert ha azokat szeretitek, akik titeket szeretnek, mi a jutalmatok ? Nemde a vámszedők is ugyanezt teszik ?

Máté5.47. És ha csak testvéreiteket köszöntitek, milyen rendkívüli (különös) dolgot tesztek ? Nemde a (pogány) nemzetekből valók is ugyanezt teszik ?

Máté5.48. Ti tehát tökéletesek (célba érkezők) lesztek, amint égi Atyátok tökéletes (a célban van).

6.

Máté6.1. Ügyeljete arra, hogy az igaz(ságos) mivoltotokkal együttjáró dolgokat ne hogy azért tegyétek az emberek előtt, hogy lássanak titeket, mert különben nem nyertek jutalmat égi Atyától.

Máté6.2. Amikor tehát alamizsnát adsz, ne hogy kürtöltess magad előtt, mint a kétszínűek teszik (a színészkedők akik színészkednek) a zsinagógákban és az utcákon, hogy dicsérjék őket az emberek. Ámen, mondom nektek, elnyerték (megkapták) jutalmukat.

Máté6.3. Te azonban mikor alamizsnát adsz ne(hogy meg)tudja a balkezsed, mit csinál a jobbkezsed,

Máté6.4. hogy alamizsnád rejtve maradjon (titokban legyen) és Atyád, aki a rejtekben is lát, megfizet neked,

Máté6.5. és amikor imádkoztok, ne legyetek kétszínűek (színészkedők), mint akiknek az a kedves, ha a zsinagógákban és az utcasarkokon állva imádkoznak, hogy mutogassák magukat az embereknek. Ámen mondom nektek: elnyerték jutalmukat.

Máté6.6. Hanem te, amikor imádkozol, menj be a kamrádba, zárd be az ajtódat, és imádkozzál titokban Atyádhhoz, és Atyád, aki a rejtekben (is) lát, megfizet neked.

Máté6.7. Amikor pedig imádkoztok, ne(hogy) szaporítsátok a szót, mint a (pogány) nemzetekből valók, akik azt hiszik (vélik) ugyanis, hogy böbeszédőségükért nyernek meghallgatást.

Máté6.8. Nehogy hasonlítsatok tehát hozzájuk, hisz tudja (az Isten) Atyátok, mielőtt kéritek Őt, hogy mire van szükségetek.

Máté6.9. Tehát ti így imádkozzatok:

Mi Atyánk, aki az egekben vagy,

Szenteltesd meg (légyen megszentelt) a Te neved,

Máté6.10. Jöjjön el a Te királyi uralmad,

legyen meg a Te akaratod.

Mint az égben, a földön is.

Máté6.11. A mi létezéshez szükséges kenyerünket add meg nekünk ma.

Máté6.12. És engedd el adósságainkat, amint mi is elengedjük a nekünk tartozóknak.

Máté6.13. És ne vígy minket a kísértésbe, hanem (ragadj meg) és vonj magadhoz a gonosztól.

Máté6.14. Mert ha elengeditek az embereknek bűneiket (eleséseiket), égi Atyátok nektek is elengedi,

Máté6.15, de, ha netán nem engeditek el az embereknek, Atyátok sem engedi el bűneiteket (eleséseiteket).

Máté6.16. Amikor pedig böjtöltök, nehogy komor arcot vágjatok, mint a kétszínűek (színészkedők), mert keserves az arcuk, hogy így feltűnjék az embereknek, hogy böjtölnek. Ámen, mondom nektek: elvették jutalmukat.

Máté6.17. Te pedig, amikor böjtölsz, kend meg fejedet és mosd meg az arcodat,

Máté6.18. hogy ne tűnjék fel az embereknek böjtölésed, hanem Atyádnak, aki a rejtekben is jelen van. Akkor Atyád, aki a rejtekben (is) lát, megfizet néked.

Máté6.19. Nehogy kincset kincsre halmozzatok a földön, ahol a moly és rozsa megemészti (tönkreteszi), ahol tolvajok betörnek (kiássák) és ellopják,

Máté6.20. hanem kincset kincsre az égben halmozzatok, ahol sem moly, sem rozsa nem teszi tönkre, ahol tolvajok nem ássák ki és nem lopják el,

Máté6.21. mert ahol a kincséd van, ott lesz a szíved is.

Máté6.22. A test mécse a szem. Ha tehát a szemed tiszta (egyszerű), egész tested világos (fénytelt) lesz.

Máté6.23. De ha a szemed rossz (gonosz), egész tested sötét (beborult) lesz. Ha tehát a fény benned sötétség, mekkora a sötétség !

Máté6.24. Senki sem szolgálhat két úrnak, mert vagy az egyiket gyűlöli és a másikat szereti, vagy az egyikhez ragaszkodik és a másikat megveti. Nem szolgálhattok Istennek és a Mammonnak (a vagyonnak, a pénznek).

Máté6.25. Ezért mondom nektek: nehogy aggódva tépelődjetekek lelketek (megélhetésetek) felől, hogy mit esztek és mit isztok, sem testetek felől, hogy mibe öltöztök. Nem több-e a lélek az eledelnél (tápláléknál) és a test az öltözetnél (ruhánál) ?

Máté6.26. Nézzétek az ég madarait (tekintsetek az ég madaraira), nem vetnek, nem is aratnak, magtárakba sem gyűjtenek és égi Atyátok táplálja őket. Nem vagytok-e drágábbak (különbek, többet érők) náluk ?

Máté6.27. Ugyan hát ki adhat közületek életéhez (termetéhez) tépelődésével (aggódásával) egy arasznyit is ?

Máté6.28. Az öltözet felől is mit aggódtok (tépelődtök) ? Tanulmányozzátok a mező (bíbor színű pipacs) virágait, hogyan nő(veked)nek: nem fáradoznak és nem fonnak,

Máté6.29. de mondom nektek, hogy Salamon dicsősége (pompája) teljében sem volt úgy felöltözve, mint ezek közül egy.

Máté6.30. Ha pedig a mező fűvét, amely ma van és holnap a kemence tüzebe dobják, az Isten így öltözteti, nem sokkal inkább titeket, kishitűek ?

Máté6.31. Nehogy aggódva tépelődjetekek tehát és ne mondjátok: mit eszünk, vagy mit iszunk ? vagy mit veszünk magunkra (mibe öltözünk) ?

Máté6.32. mert mindezeket a (pogány) nemzetből valók keresik: hiszen tudja égi Atyátok, hogy mindezekre szükségetek van,

Máté6.33. hanem keressétek először az Isten királyi uralmát és igazság(osság)át és a többit mind ráadásul megkapjátok.

Máté6.34. Nehogy aggódva tépelődjetekek tehát a holnap miatt, mert a holnap aggódik majd magáért. Elég minden nap(pal)nak a maga baja (ami rossz benne).

7.

Máté7.1. Ne ítélkezzetek, nehogy elítéljenek titeket is,

Máté7.2. mert amilyen ítélettel ítéltek, olyannal ítélnek majd meg titeket és amilyen mértékkel mértek, olyannal mérnek majd vissza nektek.

Máté7.3. Miért látod meg a fűrészporszemet a testvéred szemében, amikor a magad szemében a gerendát sem veszed észre ?

Máté7.4. Avagy hogyan mondod testvérednek: engedd, hogy kivegyem (hadd vegyem ki) a szálkát (fűrészport) a szemedből, holott (lám!) a te szemedben gerenda van ?

Máté7.5. Kétszínű ! (Te színészkedő!) Előbb vedd ki (vesd ki) a gerendát a saját szemedből és csak azután láss hozzá, hogy kivedd a fűrészporszemet a testvéred szeméből.

Máté7.6. Ne(hogy oda)adjátok a szent dolgokat (ami szent) a kutyáknak, se a gyöngyeiteket ne dob(ál)játok a disznók elé, nehogy azokat lábukkal tapossák és megfordulva titeket tépjenek szét.

Máté7.7. Kérjétek és adnak nektek (kaptok), keressetek és találtok, zörgessetek (kopogtassatok), és ajtót nyitnak nektek.

Máté7.8. Mert mindenki, aki kér, kap és aki keres, talál és aki zörget (kopogtat), annak ajtót nyitnak (ajtó nyílik).

Máté7.9. Avagy ki közületek az olyan ember, aki fiának, amikor kenyeret kér tőle (netán) követ ad ?

Máté7.10. vagy ha halat kér, kígyót ad-e neki ?

Máté7.11. Ha tehát ti gonosz (romlással teli) létekre tudtok jó adományokat adni gyermekeiteknek, mennyivel inkább ad jót égi Atyátok azoknak, akik kérik (kérnek) Tőle ?

Máté7.12. Mindent tehát, amit akartok, hogy az emberek veletek tegyenek, tegyétek meg ti is nekik: mert ez a törvény és a próféták.

Máté7.13. Menjétek be a szűk kapun ! Mert a tágas kapu és a széles út a romlásba visz, és sokan vannak, akik azon mennek be.

Máté7.14. A szűk kapu és a keskeny út ellenben az életbe vezet, de (azt) kevesen találják meg.

Máté7.15. Óvakodjatok (őrizkedjétek) az ál- (látszat, hazug) prófétáktól, akik a bárányok bőrében (bárány-külsőben) jönnek hozzátok, belül azonban ragadozó farkasok.

Máté7.16. Gyümölcsseikről ismertek rájuk. Szednek-e tövisbokorról szőlőt, vagy bogáncskóróról fügét ?

Máté7.17. Így minden jó fa (eszményi) szép gyümölcsöt terem, a romlott fa pedig nyomorúságos gyümölcsöt terem.

Máté7.18. A jó fa nem hozhat nyomorúságos gyümölcsöt, sem a romlott fa (eszményi) szép gyümölcsöt.

Máté7.19. Minden fát, amely (netán) nem terem (eszményi) szép gyümölcsöt, kivágnak és tűzbe dobnak (vetnek, hajítanak).

Máté7.20. Tehát gyümölcsöikről ismertek rájuk.

Máté7.21. Nem mindenki, aki mondja nekem: Uram, Uram ! megy be az Egek (Istenének) Királyságába, hanem aki megteszi égi Atyám akaratát.

Máté7.22. Sokan áradoznak majd azon a napon: Uram, Uram ! nem a Te nevedben prófétáltunk(e) és nem a Te nevedben dobtunk ki (űztünk ki) démonokat és nem a Te nevedben tettünk sok hatalmas dolgot ?

Máté7.23. Ekkor kijelentem (megvallom) nekik: sohasem ismertelek titeket. Távozzatok tőlem, ti törvénytelenég(et) művelők !

Máté7.24. Tehát mindenki, aki hallja e szavaimat és megteszi azokat (tette váltja őket), hasonló egy megfontolt (meggondolt) férfiemberhez, aki a kősziklára építette a házát.

Máté7.25. És zuhogott a záporosó és jött az árvíz, és fűjtak a szelek és nekiestek annak a háznak, de nem omlott össze, mert (kő)szikla volt az alapja (kősziklára volt alapozva).

Máté7.26. Aki pedig hallja e szavaimat és nem teszi meg (váltja tetté), hasonlít egy balga (bolond) emberhez, aki házát (parti)homokra építette.

Máté7.27. És szakadt a záporosó és jött az árvíz és fűjtak a szelek és nekiütöttek annak a háznak és összeomlott nagy zuhanással.

Máté7.28. És úgy történt, amikor Jézus befejezte e beszédek (bevégezte az Ige szólását), elálméklodott a tömeg a tanításán,

Máté7.29. mert úgy tanította őket, mint akinek (telj)hatalma (felhatalmazása) van és nem úgy, mint az írástudók.

8.

Máté8.1. Amikor pedig lelépdelt a hegyről, nagy tömeg csatlakozott hozzá (követte).

Máté8.2. És lám! egy leprás odajött hozzá, leborult előtte és szólt: Uram, ha akarsz, megtisztíthatasz (hatalmad van, hogy megtisztíts) engem,

Máté8.3. erre kinyújtotta kezét, megérintette, és (ezt) mondta: akarom, tisztulj meg ! - és mindjárt letisztult róla a lepra,

Máté8.4. és (ezt) mondta neki Jézus: nézd, nehogy valakinek elmondd, hanem menj el, mutasd meg magad a papnak és Mózes parancsa szerint vidd fel nekik az áldozati ajándékot tanúbizonyságul.

Máté8.5. Amikor pedig beért (bement) Kapernaumba, odajött hozzá egy százados, segítségül hívta,

Máté8.6. és (ezt) mondta: Uram ! a (szolga)legényem bénultan fekszik otthon és rettentően gyötrődik (szörnyen kínlódik).

Máté8.7. Elmegyek és gyógyítom (gyógykezelem) majd - mondotta neki.

Máté8.8. Válaszul azonban a százados (ezt) mondta: Uram, nem vagyok arra érdemes, hogy házam fedele alá betérj, hanem csak egy szót szólj és a legényem meggyógyul,

Máté8.9. mert én is hatalom alatt álló ember vagyok, katonák vannak alattam: ha mondom az egyiknek: indulj ! elindul, és a másiknak: jer hozzám ! - és ide jön: és a rabszolgámnak: tedd meg ezt ! és megteszi.

Máté8.10. Amikor Jézus (ezt) hallotta, elcsodálkozott és ezt mondta (így szól) követőinek: Ámen, mondom nektek, ily nagy hitet senkinél sem találtam Izraelben.

Máté8.11. De mondom nektek, hogy sokan jönnek keletről és nyugatról és asztalhoz telepednek Ábrahámmal, Izsákkal és Jákóbbal az Egek (Istenének) Királyságában,

Máté8.12. a királyság fiait pedig kidobják a külső sötétségbe. Lesz majd ott sírás és fogcsikorgatás.

Máté8.13. Azután ezt mondta Jézus a századosnak: eredj (menj) haza, amint hittél, úgy legyen neked, és meggyógyult a (szolga)legény (még) abban az órában,

Máté8.14. és ezután Jézus Péter házába ment, látta (észrevette), hogy annak anyósa lázasan fekszik.

Máté8.15. Megérintette a kezét, mire a láz elhagyta, erre felkelt és kiszolgált.

Máté8.16. Amikor pedig beesteledett, sok démonról megszállottat hoztak hozzá, szavával kiűzte a szellemeket és a rosszlévéket mind gyógykezelésbe vette,

Máté8.17. hogy beteljesedjék ami ki lett jelentve Ézsaiás próféta által, aki megmondta: gyengélkedéseinket elvette és betegségeinket (nyavalyainkat) hordozta.

Máté8.18. Amikor pedig Jézus meglátta a tömeget maga körül, megparancsolta (úgy rendelkezett), hogy keljenek át a túlsó partra.

Máté8.19. És hozzá jött egy írástudó, ezt mondta neki: Mester (Tanító), követlek téged, bárhová mégy,

Máté8.20. és mondta neki Jézus: A rókáknak vackuk van és az ég madarainak fészük, de az Emberfiának nincs hová fejét lehajtania.

Máté8.21. Egy másik pedig a tanítványai közül mondta neki: Uram, engedd meg nekem, hogy előbb elmenjek és eltemessem apámat.

Máté8.22. Jézus azonban (ezt) mondta neki: kövess engem és hagyd a halottakra, hogy eltemessék halottaikat,

Máté8.23. és amikor belépett (beszállt) a hajóba, követték a tanítványai,

Máté8.24. és lám! nagy háborgás lett a tengeren, úgy, hogy a hullámok elborították a hajót, Ő azonban lepihent,

Máté8.25. és odamentek hozzá és fölébresztették (felkeltették), ezt mondták: Uram, ments meg (tarts meg), elveszünk !

Máté8.26. és ezt mondta nekik: miért vagytok gyávák (mit féltek) kicsinyhitűek ? Majd felkelt és megdorgálta (megfeddte) a szeleket és a tengert és nagy szélcsend lett.

Máté8.27. Az emberek pedig csodálkozva mondták: hová való ez, hogy a szelek is, a tenger is enged(elmesked)nek neki ?

Máté8.28. Amikor a túlsó partra, a gadaraiak vidékére ért, két démontól megszállottal találkozott, a sírboltokból jöttek elő. Rendkívül (roppant) veszedelmesek voltak, úgy, hogy senki sem mert az úton (mellettük) elmenni,

Máté8.29. és lám! így kezdtek kiáltozni: mi közünk hozzád Isten Fia ? Azért jöttél ide, hogy idő előtt gyötörj minket ?

Máté8.30. Volt pedig távol (messze) tőlük egy sok disznóból álló legelésző csürhe.

Máté8.31. A démonok pedig kér(lel)ték, ezt mondták: ha kiűzöl minket, küldj minket a kondába.

Máté8.32. És Ő ezt mondta nekik: takarodjatok. Azok pedig kijöttek, elmentek a disznókba, és lám! az egész konda a lejtőről (meredekről) a tengerbe rohant és a vízbe fulladt.

Máté8.33. A kanászok pedig elfutottak (elmenekültek) és a városba mentek, hírül adtak (elhíreszteltek) mindent, azt is, ami a démonoktól megszállottakkal történt,

Máté8.34. és (lám!) az egész város mind kiment Jézus elé (hogy Jézussal találkozzék), és amint meglátták, kér(lel)ték, hogy menjen máshova határaikból,

9.

Máté9.1. és (Jézus) belépett (beszállt) a csónakba (hajóba), átkelt, és a saját városába érkezett.

Máté9.2. És (lám!) odahoztak hozzá egy hordágyon fekvő béna embert és (amikor) Jézus látta hitüket, ezt mondta a bénának: légy bátor gyermekem ! Bocsánatot nyertek bűneid (vétkeid),

Máté9.3. és (lám!) néhány írástudó így szólt magában: Ez káromkodik.

Máté9.4. És Jézus belátva a gondolataikba, ezt mondta: miért gondoltok gonoszt szívetekben ?

Máté9.5. Mert mi könnyebb, ezt mondani: bocsánatot nyernek bűneid ? vagy azt: kelj föl és járj !

Máté9.6. De hogy megtudjátok, hogy az Emberfiának van hatalma a földön a bűnök megbocsátására, így szólt a bénának: kelj föl, fogd (vedd föl) a hordágyadat és menj haza,

Máté9.7. és az fölkelt és hazament.

Máté9.8. Amikor a tömeg ezt látta, félelem fogta el őket és dicsőítették az Istent, aki ilyen hatalmat (hogy ekkora hatalmat) adott az embereknek.

Máté9.9. Amikor Jézus tovább ment onnan, látott egy Máté nevű embert, aki a vámnál ült és ezt mondta neki: kövess engem! az felállt és követte,

Máté9.10. és történt, hogy vendégül látta az otthonában (a házában). És, lám! ekkor sok vámszedő és bűnös jött oda és asztalhoz telepedtek Jézussal és tanítványaival együtt,

Máté9.11. és amikor a farizeusok (ezt) látták, (így) szóltak (ezt mondták), a tanítványaihoz: miért eszik a (tanító)mesteretek vámszedőkkel és bűnösökkel együtt ?

Máté9.12. Jézus pedig amint ezt (meg)hallotta, így szólt (ezt mondta) nekik: nem az erő(telje)seknek van szükségük orvosra, hanem a rosszullevőknek.

Máté9.13. Menjetez csak és tanuljátok meg, hogy mit jelent: irgalma(sságo)t akarok, és nem áldozatot, mert nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem (hogy) a bűnösöket (vétkeseket).

Máté9.14. Ekkor hozzá jöttek János tanítványai, (ezt) mondták: Miért van, hogy mi és a farizeusok (sokat) böjtölünk, tanítványaid pedig nem böjtölnek ?

Máté9.15. és mondta nekik Jézus: vajon gyászolhatnak-e a lakodalmas ház fiai míg velük van a vőlegény ? De (el)jön a nap, amikor elviszik tőlük a vőlegényt és akkor böjtölnek majd.

Máté9.16. Senki sem tesz pedig új szövetből foltot ócska ruhára, mert a folt (toldás) tovább szakítja a ruhát és a szakadás még nagyobb lesz.

Máté9.17. Új bort nem töltenek ócska (rég)i tömlőkbe - de ha netán mégis megteszik, szétszakadnak a tömlők, a bor kiömlik, a tömlők is tönkremennek. Hanem az új bort új tömlőkbe töltik, így mindkettő megmarad.

Máté9.18. Amíg ezeket szólta nekik, lám! egy elöljáró odajött, leborult előtte, (ezt) mondta: lányom (épp) most halt meg, de jer, tedd rá kezedet és feléled.

Máté9.19. Jézus erre felkelt, követte azt tanítványaival (együtt),

Máté9.20. és lám! egy asszony, aki tizenkét éve vérfolyásban szenvedett, hátulról megközelítette (odament) és megérintette ruhája szegélyrojtját.

Máté9.21. (Ezt) mondta ugyanis magában: ha csak ruháját érintem is, megmenekülök (mentes leszek) bajomtól.

Máté9.22. Jézus pedig megfordult és amikor meglátta ezt így szólt: légy bátor leányom ! A hited megmentett (hűséged megtartott) téged, és az asszony mentesült bajától attól az órától fogva.

Máté9.23. És amikor Jézus az elöljáró házához érkezett és meglátta a (gyász)furulyásokat és a zajongó tömeget,

Máté9.24. megszólalt: távozzatok, mert nem halt meg a kislány, hanem alszik. Erre kinevették.

Máté9.25. Amikor pedig a tömeget eltávolították, bement, megfogta kezét és felkelt a lányka,

Máté9.26. és híre ment ennek, azon az egész vidéken,

Máté9.27. és amikor Jézus tovább vonult onnan, két vak követte (nyomába szegődött), kiáltoztak és (ezt) mondták: Könyörülj rajtunk (Légy irgalmas hozzánk) Dávid fia !

Máté9.28. Amikor pedig bement a házba, hozzámentek a vakok és Jézus (ezt) mondta nekik: hiszitek-e, hogy (ezt) meg tudom tenni ? Ezt mondták neki: igen, Uram.

Máté9.29. Ekkor megérintette szemüket, (ezt) mondva: legyen a hitetek szerint !

Máté9.30. És megnyílt (felnyílt) a szemük, és szigorúan rájuk parancsolt (meghagyta nekik) Jézus: meglássátok, nehogy valaki megtudja,

Máté9.31. (ám)de azok kimentek és híret vitték azon az egész földön.

Máté9.32. Amikor pedig elmentek, hoztak hozzá egy démontól megszállott süketnémát.

Máté9.33. És mihelyt a démon kihajtotta belőle, megszólalt a süketnéma és a tömeg csodálkozva mondta: Soha sem láttak még ilyet Izraelben !

Máté9.34. A farizeusok azonban (azt) mondták: a démonok fejedelme segítségével űzi (hajtja) ki a démonokat,

Máté9.35. és körbejárt Jézus minden várost és falut, tanított zsinagógáikban és (hírnökként) hirdette az Isten királyi uralmának jó híret (evangéliumát) és (gyógy)kezelt minden betegséget és minden gyengélkedést.

Máté9.36. Amikor pedig látta a tömeget, megszánta őket, mivel olyan agyongyötörtek voltak és úgy lézengtek, mint a pásztor nélküli juhok.

Máté9.37. Ekkor mondta a tanítványainak: az aratni való ugyan sok, de a munkás kevés.

Máté9.38. Kérjétek hát az aratás Urát, hogy vessen be munkásokat aratásába,

10.

Máté10.1. és magához hívta tizenkét tanítványát (telj)hatalmat adott nekik a tisztátalan szellemek fölött, hogy kiűzzék őket és (gyógy)kezeljenek minden betegséget, minden gyöngeséget.

Máté10.2. A tizenkét apostol neve pedig ez: az első Simon, akit Péternek mondanak, és testvére András, és Zebedeus fiai: Jakab, és testvére János,

Máté10.3. Fülöp és Bertalan, Tamás és Máté, a vámszedő, Jakab az Alfeus fia és Tádé,

Máté10.4. a kana(ne)i Simon és iskarióti Júdás, aki kiszolgáltatta (feladta) Őt.

Máté10.5. Ezt a tizenkettőt küldte Jézus és megparancsolta nekik (üzenetet bízott rájuk), (ezt) mondta: a (pogány) nemzetekhez vivő útra ne(hogy) elmenjeteK és a szamaritánusok városába nehoGy bemenjeteK,

Máté10.6. hanem menjeteK inkább Izrael házánaK elveszett juhaihoZ.

Máté10.7. Ha pedig mentek, (hírnökként) hirdesséteK, hoGy elközelgett az Egek (Istenének) királyi uralma.

Máté10.8. A gyengélkedőket (gyóGy)kezeljéteK, a halottakat keltséteK életre, a leprásokat tisztítsátok meg, a démonokat űzzéteK ki. InGyen kaptátok, inGyen adjátok.

Máté10.9. Ne (arra törekedjeteK), hoGy arany, ezüst vagy rézpénzt szerezteK öveteKbe,

Máté10.10. ne legyen az útra tarisznyátok, se két alsóruhátoK, se sarutoK, se bototoK, mert méltó a munkás az élelemre (ellátásra).

Máté10.11. Ha egy városba vagy faluba bementek, érdeklődjeteK, hoGy kire számíthattok és nála maradjatok, míg tovább (nem) mentek.

Máté10.12. Ha pedig bementek a házba, köszöntséteK,

Máté10.13. és ha méltó rá a ház, békéteK rászáll, ha pedig (netán) nem méltó, békéteK visszaszáll rátok,

Máté10.14. és ha valaki (netán) nem fogad be titeket, sem szavatokra nem hallgat, menjeteK ki abból a házból, vagy városból, rázzátok le (még) a port is lábatokról.

Máté10.15. Ámen, mondom nekteK, elviselhetőbb (tűrhetőbb) lesz a sorsa Szodoma és Gomorra földjének az ítélet napján, mint annak a városnaK.

Máté10.16. NézzéteK, én báránként (mint juhokat) küldelek titeket farkasok közé: legyeteK tehát meggondoltak, mint a kígyók és egyszerűek (ártatlanok) mint a galambok.

Máté10.17. LegyeteK óvatosak az emberekkel szemben (óvakodjatok az emberektől), mert átadnak a bíróságnak és zsinagógáikban (összejöveteleiken) megkorbácsolnak titeket.

Máté10.18. A vezető emberek és királyok elé hurcolnak titeket miattam, hoGy tanú(bizony)ságot tegyeteK nekik és a (pogány, nem zsidó) nemzeteknek,

Máté10.19. de mikor bíróság elé állítanak, nehoGy (aggódva) tépelődjeteK, hoGyan és mit szóljatok, mert megkapjátok (megadatik nekteK) abban az órában, hoGy mit szóljatok,

Máté10.20. mert nem ti vagytok, akik szóltok, hanem Atyátoknak a bennetek szóló Szelleme.

Máté10.21. Halálra ad pedig testvér testvért, és apa gyermekét és gyermek(ek) támad(nak) szülőkre és halálra adják őket,

Máté10.22. és gyűlöletesek lesztek mindenki szemében az én nevemért, de aki mindvégig kitart, az üdvözülni fog.

Máté10.23. Ha majd az egyik városban üldöznek titeket, meneküljétek a másikba. Ámen, mondom nektek, hogy nem végezték Izrael városaival, amikor az Emberfia eljön.

Máté10.24. Nem feljebbvaló (nagyobb) a tanítvány a (tanító)mesterénél, sem a rabszolga az uránál.

Máté10.25. Elégedjék meg a tanítvány, ha olyan lesz mint a (tanító)mestere és a rabszolga mint az ura. Ha a házigazdát Belzebubnak hívják, mennyivel inkább a házanépét.

Máté10.26. Tehát nehogy féljétek tőlük, mert nincs (nem marad) semmi elrejtve, ami ki ne derülne és nincs olyan titok, ami ki ne tudódnék.

Máté10.27. Amit sötétben mondok nektek, mondjátok el (verő)fényben és amit fületekbe súgnak (hírnökként) hirdessétek a háztetőkről.

Máté10.28. És ne(hogy) féljétek azoktól, akik a testet megölik, hiszen a lelkét nem tudják (nem képesek) megölni, hanem inkább féljétek attól, aki a lelkét is, a testet is elpusztíthatja a géhennában.

Máté10.29. Nemde két kis verebet adnak (árusítanak) egy fillérért ? És egy sem esik közülük le Atyátok nélkül a földre.

Máté10.30. Nektek pedig fejetek hajszálai is mind számon vannak tartva (számlálva vannak).

Máté10.31. Nehogy féljétek tehát, sok kis verébnél drágábbak (értékesebbek) vagytok.

Máté10.32. Mindenki tehát, aki megvall engem az emberek előtt, én is megvallom égi Atyám előtt,

Máté10.33. de aki megtagad engem az emberek előtt, én is megtagadom égi Atyám előtt.

Máté10.34. Ne(hogy azt) gondoljátok, hogy békét vetni jöttem a földre, nem békét jöttem vetni, hanem (harci) kardot,

Máté10.35. mert azért jöttem, hogy elszakítsam (elválasszam) az embert apjától, a leányt anyjától, a menyét anyósától,

Máté10.36. és az embernek a saját házanépe is ellenségévé lesz.

Máté10.37. Aki jobban kedveli apját vagy anyját, mint engem, nem méltó hozzám, és aki jobban kedveli fiát vagy lányát, mint engem, nem méltó hozzám.

Máté10.38. Aki nem veszi föl keresztjét (kínkaróját) és nem követ engem, nem méltó hozzám.

Máté10.39. Aki megtalálja lelkét, elveszti és aki elveszti lelkét miattam, megtalálja azt.

Máté10.40. Aki befogad titeket, engem fogad be, és aki engem befogad, azt fogadja be, aki engem küldött.

Máté10.41. Aki prófétát fogad be, azért, mert próféta, a próféta jutalmát kapja, és aki befogadja az igaz(ságos)at azért, mert igaz(ságos) ember, az igaz(ságos) jutalmát nyeri el,

Máté10.42. és aki a legkisebbnek is csak egy pohár friss vizet is ad, mert tanítvány, Ámen, mondom nektek, nem veszi el jutalmát,

11.

Máté11.1. és történt, amikor Jézus befejezte a tizenkét tanítvány kioktatását (a tizenkét tanítványnak adott rendelkezéseit bevégezte), tovább ment, hogy tanítson és Igét hirdessen a városokban.

Máté11.2. Amikor pedig János a börtönben (fogságban) hallott a Krisztus tetteiről,

Máté11.3. elküldve két tanítványát, ezt mondta neki: Te vagy-e az eljövendő vagy mást várjunk?

Máté11.4. és válaszul Jézus (ezt) mondta nekik: menjetek, adjátok hírül (jelensétek) Jánosnak, amit hallotok és láttok:

Máté11.5. vakok újra látnak és sánták járnak, leprások megtisztulnak, és süket(némák) hallanak és halottak életrekelnek és koldusszegényeknek hirdetik az örömmüzenetet (evangéliumot).

Máté11.6. Boldog, aki nem botránkozik meg bennem.

Máté11.7. Amikor pedig ezek elmentek, Jézus beszélni kezdett a tömegnek Jánosról: Mit mentetek ki megnézni a pusztába ? széltől rázott nádat ?

Máté11.8. De mit látni mentetek ki ? Puha (finom) ruhába öltözött embert ? Lám ! akik puha (finom) ruhát viselnek, a királyok palotáiban vannak,

Máté11.9. de mi(ér)t mentetek ki ? prófétát látni ? Igen, mondom nektek, prófétánál is többet.

Máté11.10. Ez az, akiről meg van írva: nézd, én elküldöm (hírvivő) követemet (angyalomat) előtted, aki előkészíti utadat.

Máté11.11. Ámen, mondom nektek, nem támadt nagyobb az asszonyok szülöttei között Bemerítő (baptista) Jánosnál, de aki kisebb is az Egek (Istenének) Királyságában, nagyobb nála,

Máté11.12. (És) Bemerítő János napjaitól fogva mostanáig az Egek (Istenének) királyi uralma erőszakot szenved és az erőszakosok ragadják el (azt),

Máté11.13. mert minden próféta és a törvény Jánosig ezt jövendölte,

Máté11.14. és ha el akarjátok fogadni: Ő maga Illés, akinek el kell jönnie.

Máté11.15. Akinek füle van, hallja meg.

Máté11.16. De kihez hasonlítsam ezt a nemzedéket ? Hasonló a piactereken (vásártéren) ülő gyermekekhez, akik a többieknek kiáltoznak,

Máté11.17. és ezt mondják: furulyáztunk nektek, és nem táncoltatok, siratót (gyászdalt) énekeltünk és nem vertétek melleteket,

Máté11.18. mert eljött János, sem nem eszik, sem nem iszik és azt mondják: démon van benne.

Máté11.19. Eljött az Emberfia, aki evett is, ivott is s azt mondják: nézzétek, a falánk és iszákos ember, a vámszedők és bűnösök barátja ! És a bölcsességét igazolták tettei.

Máté11.20. Akkor feddeni (korholni) kezdte a városokat, amelyekben a legtöbb csodája (erő-megnyilvánulása) történt, mert nem változtak meg (nem tértek észre).

Máté11.21. Jaj neked Korazin, jaj neked Betsaida ! mert ha Tiruszban és Szidonban történtek volna a bennetek végbement csodák /erő(megnyilvánulások)/, már rég zsákban és hamuban észretértek volna (gondolkozásmódot változtattak volna).

Máté11.22. Sőt mondom nektek: még Tirusznak és Szidonnak is elviselhetőbb (tűrhetőbb) lesz a sorsa az ítélet napján, mint nektek,

Máté11.23. és te Kapernaum, vajon (tán nem) (az) édig emelted-e magad ? Egészen az alvilágig fogsz lesüllyedni, mert ha Szodomában történtek volna a csodák, megmaradt volna a mai napig.

Máté11.24. Ezen felül mondom nektek, hogy Szodoma földjének elviselhetőbb (tűrhetőbb) lesz a sorsa az ítélet napján, mint nektek.

Máté11.25. Abban az időszakban szólt Jézus, ezt mondta: vallást teszek Atyám, ég és föld Ura, hogy elrejtetted ezeket a bölcsek és okosok elől és kijelentetted (leleplezted, láthatóvá tetted) (ezeket) a kisgyermeknek.

Máté11.26. Igen Atyám, mert így tetszett ez neked.

Máté11.27. Mindent (át)adott nekem az én Atyám és senki sem ismeri a Fiút, csak az Atya, az Atyát sem ismeri senki, csak a Fiú és akinek a Fiú kijelenteni (leleplezni) szándékolja.

Máté11.28. Idegyertek hozzám mindnyájan, akik elfáradtatok és meg vagytok terhelve és én felüdítlek titeket.

Máté11.29. Vegyétek magatokra igámat (jármomat) és tanuljatok tőlem, mert szelíd vagyok és alázatos szívű és megtaláljátok lelketek nyugalmát.

Máté11.30. Mert az én igám (jármom) hasznos, és az én terhem könnyű.

12.

Máté12.1. Abban az időszakban Jézus szombaton a vetéseken ment át, tanítványai pedig megéheztek és kezdték a kalászatokat tépdolni, és enni.

Máté12.2. Amikor a farizeusok meglátták, így szóltak hozzá: lám! a tanítványaid azt teszik, amit szombaton nem szabad tenni.

Máté12.3. Ő pedig ezt mondta nekik: nem olvastátok-e, (hogy) mit tett Dávid, - és akik vele voltak - amikor megéhezett ?

Máté12.4. Hogy ment be az Isten házába és ette meg a (kitett) szent kenyereket, amelyet (pedig) nem volt szabad megennie sem neki, sem társainak, hanem csak a papoknak ?

Máté12.5. avagy nem olvastátok(-e) a törvényben, hogy szombatonként a papok a templomépületben megszegik a szombati tilalmat (előírást) és mégsem vétkeznek (követnek el vele bűnt) ?

Máté12.6. Mondom pedig nektek, hogy a templomépületnél nagyobb (dolgról) van itt (szó).

Máté12.7. Ha pedig tudátok, hogy mit jelent: irgalmasságot akarok és nem áldozatot, nem ítélnétek el az ártatlanokat,

Máté12.8. mert ura a szombatnak az Emberfia,

Máté12.9. és továbbhaladva onnan, betért a zsinagógájukba /összejöveteli hely(ség)ükbe/,

Máté12.10. és lám! ott volt egy sorvadtt (száradt) kezű ember, és megkérdezték tőle: vajon szabad-e (megengedett-e) szombaton gyógykezeltetni ? - hogy vádaskodhassanak (vádatt emelhessenek) ellene.

Máté12.11. Ő pedig (ezt) mondta nekik: ki közületek az ember, akinek egy(etlen) juha van és az szombaton gödörbe esik, nem ragadja meg és nem emeli (húzza)-e ki ?

Máté12.12. pedig hát mennyivel többet ér az ember a juhnál ! tehát szabad szombaton jót (eszményi szép dolgot) tenni.

Máté12.13. Ezzel így szólt az emberhez: Nyújtsd ki a kezedet ! és kinyújtotta és rendbejött és olyan egészséges (helyreállított) lett, mint a másik.

Máté12.14. A farizeusok pedig kimentek, tanácskozást tartottak ellene, hogyan okozhatnák vesztét (veszítsék el),

Máté12.15. amikor azonban Jézus ezt megtudta (felismerte), eltávozott onnan. Sokan követték és mindnyájukat gyógykezeltet(ésben részesítet)te,

Máté12.16. de óvatosságra intette őket, nehogy nyilvánosságra hozzák,

Máté12.17. hogy beteljesedjék az Ézsaiás próféta által mondott kijelentés:

Máté12.18. Nézd ! az én (szolga)fiam, akit kiválasztottam, az én szerettem (akit szeretek) akiben tetszésemet lelem, Szellememet árasztom rá, és ítéletet hirdet a nemzeteknek,

Máté12.19. nem vitatkozik, sem nem kiabál, senki sem hallja a hangját a tereken (utcákon),

Máté12.20. a megroppant (repedezett) nádat nem töri el, és a pislogó (füstölgő) mécs(bel)et nem oltja ki, míg diadalra (győzelemre) nem viszi az ítéletet,

Máté12.21. és nevében reménykednek a nemzetek.

Máté12.22. Ekkor odahoztak hozzá egy vak és süketnéma démontól megszállottat és gyógykezeltette, úgyhogy az megszólalt, látott is.

Máté12.23. És elámult a tömeg és azt mondták: (talán) csak nem ez a Dávid fia ?

Máté12.24. A farizeusok pedig amikor (ezt) hallották, (ezt) mondták: ez csak Belzebubnak, a démonok fejedelmének nevében (fejedelme által) űzi (haj(i)tja) ki a démonokat.

Máté12.25. de Jézus átlátta gondolataikat, (ezt) mondta nekik: minden önmagával meghasonlott királyság elpusztul (elnéptelenedik) és egy önmagával meghasonlott város vagy ház sem áll meg,

Máté12.26. és ha a sátán a sátánt űzi ki (kihaj(i)tja), önmagával hasonlott meg, hogyan áll(hat) fenn (te)hát a királysága ?

Máté12.27. Ha én Belzebub segítségével (által) űzöm (ha(i)tom) ki a démonokat, a ti fiaitok ki(nek a segítségé)vel űzik ki ? Ezért ők lesznek (ítélő)bíráitok,

Máté12.28. de ha én Isten Szellemével űzöm (haj(i)tom) ki a démonokat, akkor érkezett hozzátok az Isten királysága.

Máté12.29. Avagy hogy(an) mehet be valaki az erős(ember) házába és rabolhatja el holmiját, hacsak előbb meg nem kötözi az erős(ember)t ? és akkor rabolja ki a házát.

Máté12.30. Aki netán nincs velem, ellenem van, aki netán nem gyűjt velem, az szétszór.

Máté12.31. Ezért mondom nektek: minden bűn (vétek) és káromlás bocsánatot nyer, de a Szellem káromlása nem nyer bocsánatot,

Máté12.32. és ha valaki az Emberfia ellen emel szót, bocsánatot nyer, de ha a Szent Szellem ellen szól (leszólja), nem nyer bocsánatot sem ebben, sem a jövő (világ)korszakban.

Máté12.33. Vagy (eszményi)széppé teszitek az élő fát és gyümölcsét is (eszményi)széppé, vagy rothadtá (romlottá) teszitek a fát, gyümölcsét is rothadtá (romlottá), mert (hiszen) a gyümölcséről ismeritek meg a(z élő) fát.

Máté12.34. Viperák fajzata ! Hogyan szólhat(ná)tok jót, mikor gonoszok vagytok ? Mert amivel a szív tele van azt szólja a száj /Mert a száj a szív (túl)teltségéből szól(al meg)/.

Máté12.35. A jó ember a jó kincsek közül veszi elő (a) jó(ka)t, és a gonosz ember a gonosz kincsek közül veszi elő (a) gonoszt (a rosszat),

Máté12.36. de mondom nektek, hogy minden haszontalan (fölsleges) beszédről, melyet szólnak az emberek, számot adnak majd az ítélet napján.

Máté12.37. mert szavaid alapján fognak igaznak ítélni és szavaidból fognak elmarasztalni (elítélni).

Máté12.38. Ekkor válaszolt neki néhány írástudó és farizeus, ezt mondták: Tanító (Mester), jelt akarunk Tőled látni.

Máté12.39. Ő pedig ezt válaszolta nekik: a gonosz és házasságtörő nemzedék jelek után kutat, de nem kap mást, csak Jónás próféta jelét,

Máté12.40. mert amint Jónás három nap és három éjjel volt a tengeri szörny gyomrában, úgy lesz az Emberfia három nap és három éjjel a föld szívében.

Máté12.41. A ninivei férfiak ítéletre támadnak föl e nemzedékkel együtt és elítélik azt, mert ők megváltoztak Jónás ige hirdetésére és lám! több van itt Jónásnál.

Máté12.42. Dél királynője életre kel majd ítéletkor ezzel a nemzedékkel együtt és elítéli azt, mert eljött a föld másik oldaláról (szélső tájáról), hogy meghallgassa Salamon bölcsességét és lám! több van itt Salamonnál.

Máté12.43. Amikor a tisztátalan szellem kimegy az embertől víztelen helyeken bolyong, nyugalmat keres, de nem talál,

Máté12.44. ekkor mondja: visszatérek ahonnet kijöttem, (elhagyott) házamba, és amikor odaérve üresen, kisöpörve és feldíszítve találja,

Máté12.45. akkor elmegy, maga mellé vesz hét más(fajta) szellemet, magánál gonoszabbakat és betérnek és ott laknak és ennek az embernek utóbbi állapota rosszabb lesz az előbbinél. Így jár e gonosz nemzedék is.

Máté12.46. Még szólt a tömegnek, amikor lám! az anyja és a testvérei kint megálltak, és keresték Őt, hogy szóljanak neki.

Máté12.47. Valaki pedig szólt neki: lám! az anyád és a testvéreid kint állnak és keresnek, hogy szóljanak neked.

Máté12.48. Erre így válaszolt a hozzászólónak: ki az én anyám és kik a testvéreim ?

Máté12.49. és kitérte karját (kinyújtva kezét), tanítványai felé e szavakkal: íme! anyám és testvéreim, mert aki megteszi égi Atyám akaratát, az nekem fi(test)vérem, nő(test)vérem, és anyám.

13.

Máté13.1. Azon a napon Jézus kiment a házból és leült a tenger partján.

Máté13.2. És nagy tömeg gyűlt köréje, ezért beszállt (egy) hajóba és leült, a tömeg pedig a parton állott.

Máté13.3. és sok mindent szólt nekik példabeszédekben (példázatokban), ezeket mondva: lám! kiment a magvető (magot) vetni.

Máté13.4. Magvetés közben némely mag az útszélre hullott és jöttek a madarak, fölették,

Máté13.5. mások pedig a köves helyre estek, ahol nem volt sok földjük, mindjárt kikeltek, mert nem voltak mélyen a földben,

Máté13.6. de a forró napsütésben elszáradtak, mivel nem volt gyökerük,

Máté13.7. mások pedig a tövisek közé hullottak, a tövisek felnőttek és elfojtották.

Máté13.8. Némelyik azonban kitűnő földbe esett és termést hozott, az egyik százszorosot (százszor annyit), a másik meg hatvanszorosat (hatvanannyit), más pedig harmincszorosat.

Máté13.9. Akinek füle van hallja meg.

Máté13.10. És odamentek hozzá a tanítványok, ezt mondták: Miért példabeszédekben szólsz hozzájuk ?

Máté13.11. Ő pedig így válaszolt: Ti megkaptátok, hogy megismerjétek az Egek Királyságának titkait, de ők nem,

Máté13.12. mert akinek van, annak még adnak, és bőségben lesz (bővelkedni fog), akinek pedig nincs, azt is elveszik, amije van,

Máté13.13. azért szólok hozzájuk példabeszédekben, mert néznek, de nem látnak, hallanak, de nem fogják fel és nem értik,

Máté13.14. és beteljesül rajtuk Ézsaiás jövendölése, amely ezt mondja: hallván hallotok, és mégsem értetek, nézvén néztek és mégsem láttok,

Máté13.15. mert megkövéredett e népnek a szíve, nehezen hallanak a fülükkel, és szemüket behunyták, hogy szemükkel ne lássanak, fülükkel ne halljanak és szívükkel ne értsenek, nehogy megtérjenek (megforduljanak) és meggyógyítsam őket.

Máté13.16. Nektek azonban boldogok a szemeitek, mert látnak és a füleitek, mert hallanak,

Máté13.17. mert, Ámen, mondom nektek, hogy sok próféta és igaz(ságos) ember kívánta látni, amit ti láttok és hallani, amit ti hallotok, és nem hallotta.

Máté13.18. Halljátok meg ti tehát a magvető példabeszédét (példázatát):

Máté13.19. mindenkihez, aki meghall(gat)ja az (Isten) királyságáról szóló igéjét, de nem érti meg, (ahhoz) eljő a gonosz és elragadja a szívébe hullott magot: ez az, akiknél a mag az út mellé esett (szélére hullott).

Máté13.20. A köves helyre hullott mag pedig az, aki az Ige szavát meghall(gat)ja és mindjárt örömmel (be)fogadja,

Máté13.21. azonban nem gyökereszik meg benne, mert csak egy időszakra szól, mert amikor jön a szorongatás (nyomorúság), vagy az üldözés az Ige szava miatt, azonnal megbotlik (eltántorodik).

Máté13.22. A tövisek közé hullott pedig az, aki hall(gat)ja az Igét, de a világ(korszak) gondja és a gazdagság csábítása (csalárdsága) elfojtja az Igét és gyümölcstelen lesz.

Máté13.23. A(z eszményi) kitűnő földre hullott pedig az, aki hall(gat)ja az Ige szavát és meg is érti, termést is hoz az egyik százszorosat, a másik hatvanszorosat, a harmadik meg harmincszorosat.

Máté13.24. Más példázatot (példabeszédet) is tárt eléjük, ezt mondva: hasonló az Egek királysága egy emberhez, aki kitűnő magot vetett a (szántó)földjébe,

Máté13.25. amikor azonban az emberek pihenőre tértek, eljött ellensége és vadócot (konkolyt) vetett a búza közé, majd elment,

Máté13.26. mikor pedig szárba szökött a vetés és kalászt hozott, előtűnt a vadóc (konkoly) is.

Máté13.27. A rabszolgák pedig a házigazdához jöttek, ezt mondták neki: Uram, hát nem (eszményi) kitűnő magot vetettél a (szántó)földedbe ? honnan van hát (a) vadóc (konkoly) benne ?

Máté13.28. Az pedig így szólt nekik: Ellenséges ember tette ezt. A rabszolgák meg azt mondták neki: Akarod-e hát, hogy elmenjünk és összeszedjük (kigyomláljuk) őket ?

Máté13.29. Ő azonban így szólt: nem, nehogy a vadóc (konkoly) összeszedésekor vele együtt a búzát is (gyökerestül) kiszaggassátok (kitépjétek).

Máté13.30. Hagyjátok (engedjétek) mindkettőt felnőni az aratásig és az aratáskor majd szólok az aratóknak: szedjétek előbb össze a vadócot (konkolyt), kössétek kévébe, és égessétek el, a búzát pedig gyűjtsétek be magtáramba.

Máté13.31. Más példázatot (példabeszédet) adott elő nekik mondván: hasonló az Egek (Istenének) Királysága a mustármaghoz, amelyet fog az ember és elvet a (szántó)földjébe,

Máté13.32. amely kisebb ugyan minden magnál, de midőn felnő, a kerti vetemények közt a legnagyobb és fává lesz, úgyhogy az égi madarak eljönnek és ágai közt fészket raknak.

Máté13.33. Más példázatot (példabeszédet) is mondott nekik: hasonló az Egek (Istenének) Királysága a kovászhoz, amelyet vett az asszony és belekevert három mérce /mérő (véka)/ lisztbe, míg az egész megkelt.

Máté13.34. Mindezeket példabeszédekben mondta Jézus a tömegnek és példázat (példabeszéd) nélkül nem szólott hozzájuk,

Máté13.35. hogy így beteljesedjék a kijelentés a próféta által, aki ezt mondta: felnyitom példabeszédekre a szám, elmondom, ami a világ levettetése (alapítása) óta rejtve volt.

Máté13.36. Akkor elbocsátotta a tömeget és hazament és hozzámentek a tanítványai, ezt mondták: világ(os)ítsd meg (magyarázd meg) nekünk a szántóföld vadócáról (konkolyáról) szóló példázatot.

Máté13.37. Ő pedig válaszul ezt mondta: Aki az (eszményi), kitűnő magot veti, az az Emberfia,

Máté13.38. A szántóföld pedig a világ, a kitűnő (eszményi) mag a királyság fiai, a vadóc (konkoly) pedig a gonosz(ság) fiai.

Máté13.39. Az ellenség pedig, aki a vadócot (konkolyt) veti, az ördög, az aratás pedig a (világ)korszak (be)vég(ződés)e, az aratók meg az angyalok.

Máté13.40. Amint tehát összegyűjtik a vadócot (konkolyt) és tűzben elégetik, így lesz a korszak (be)vég(ződés)én is.

Máté13.41. Az Emberfia elküldi angyalait és összegyűjtenek a királyságából minden botránkoztatót és törvényszegőt.

Máté13.42. Ezeket tüzes kemencébe dobják, ahol sírás és fogcsikorgatás lesz,

Máté13.43. akkor a megigazultak ragyogni fognak mint a nap Atyjuk királyságában. Akinek füle van, hallja meg !

Máté13.44. Az Egek (Istenének) Királysága hasonló a szántóföldben elrejtett kincshez, amelyet egy ember megtalált s elrejtett és örömeiben elmegy, hogy mindenét amije van, eladja és megvásárolja azt a szántóföldet.

Máté13.45. Ismét: hasonló az Egek (Istenének) Királysága a vándorkereskedőhöz, aki pompás /(eszményi) szép/, gyöngyöket keres.

Máté13.46. Amikor talált egy igen nagy értékűt, elment és eladta minden vagyonát, amije csak volt, és megvásárolta azt.

Máté13.47. Ismét: hasonló az Egek (Istenének) Királysága a tengerbe vetett vonóhálóhoz, amely mindenfélét összefog.

Máté13.48. Amikor megtelik, kihúzzák a partra, leülnek melléje, a kitűnőket (cserép)edényekbe gyűjtik, a hitványakat (hasznavehetetlent) kidobják.

Máté13.49. Így lesz a (világ)korszak (be)vég(ződés)én is: eljönnek az angyalok és kiválogatják a gonoszokat az igaz(ságos)ak közül,

Máté13.50. és tüzes kemencébe vetik (dobják) őket. Ott lesz sírás és fogcsikorgatás.

Máté13.51. Megértettétek mindezeket ? - Ezt mondták neki: igen.

Máté13.52. Ő pedig azt mondta nekik: minden írástudó, aki az Egek (Istenének) Királyságában tanult, hasonló a gazdához, aki a kincstárából új és régi dolgot hoz elő.

Máté13.53. És történt, amikor befejezte (bevégezte) Jézus ezeket a példabeszédeket (példázatok), elment onnan,

Máté13.54. és amikor hazájába érkezett, zsinagógájukban tanított úgy, hogy álmélkodva (meglepődve, elámulva) mond(ogat)ták: honnan van ilyen bölcsessége és csodatevő ereje ?

Máté13.55. Nem az építőmesternek a fia ? Nem Máriának nevezik az anyját és a testvérei nem Jakab, József, Simon és Júdás ?

Máté13.56. Vajon nő(test)vérei mind nem nálunk élnek-e ? Honnét vette hát mindezeket ?

Máté13.57. és megbotránkoztak benne. Jézus azonban ezt mondta nekik: a prófétát csak hazájában és házában nem becsülik (tisztelik).

Máté13.58. Nem is tett ott sok csodát hitelenségük miatt.

14.

Máté14.1. Abban az időszakban Heródes negyedes fejedelem hallotta Jézus híret,

Máté14.2. és ezt mondta (szolga)legényeinek: Beméritő (baptista) János az, életre kelt a halottak közül és ezért működnek benne az erők (a csodatevő erők).

Máté14.3. Heródes ugyanis elfogatta Jánost, megkötöztette (bilincsbe verette) és börtönbe vetette Heródiás miatt, aki fi(test)vérének, Fülöpnek felesége volt.

Máté14.4. mert János megmondta neki: nem szabad vele élned.

Máté14.5. Meg is akarta őt öl(et)ni, azonban félt a tömegtől, mert úgy tartották őt, mint prófétát.

Máté14.6. Heródes születése napján (azonban) Heródiás leánya táncot lejtett előttük és úgy megtetszett Heródesnek,

Máté14.7. azért esküvel megígérte, hogy amit kér, megadja neki.

Máté14.8. Mivel anyja előre kioktatta (rábeszélte), így szólt: add nekem ide egy tálon a Beméritő (baptista) János fejét,

Máté14.9. a király elszomorodott, de az eskü és az asztaltársaság miatt (vendégekért) megparancsolta, hogy adják oda,

Máté14.10. és elküldött, hogy fejezzék le Jánost a börtönben.

Máté14.11. És elhozták fejét egy tálon és odaadták a leánynak, az pedig elvitte anyjának.

Máté14.12. Eljöttek tanítványai, elvitték a holttestet és eltemették és azután elmentek, hírül vitték Jézusnak.

Máté14.13. Amikor pedig Jézus ezt meghallotta, visszavonult onnét hajón egy puszta helyre, hogy egyedül (egymagában) legyen, a nép azonban tudomást szerzett róla és utána ment (követte) gyalog a városokból,

Máté14.14. és amikor kiszállt Jézus, látta a tömeget és megszánta őket és gyógykezelté betegeiket (erőtleneket, gyengélkedőket).

Máté14.15. Amikor pedig beesteledett, hozzámertek tanítványai és ezt mondták: puszta ez a hely és már eljárt az idő, bocsásd el hát a tömeget, hogy menjenek el a falvakba és vásároljanak élelmet maguknak.

Máté14.16. Jézus azonban ezt válaszolta nekik: nem szükséges hogy elmenjenek, adjatok ti nekik enni.

Máté14.17. Azok pedig ezt mondták neki: nincs itt egyebünk, csak öt kenyérünk és két halunk.

Máté14.18. Ő pedig ezt mondta: hozzátok ide nekem (azokat).

Máté14.19. És megparancsolta (meghagyta), hogy a tömeg telepedjék le a fűre, kezébe vette az öt kenyeret és a két halat, feltekintett az égre, megáldotta (áldást mondott), megtörte a kenyeret és a tanítványoknak adta, a tanítványok meg a tömegnek.

Máté14.20. Mindenki evett és jóllakott és felszedték a maradék darabokat tizenkét tele kosárral.

Máté14.21. Akik pedig ettek, mintegy ötezren voltak férfiak, asszonyokon és gyermekeken kívül.

Máté14.22. És mindjárt kényszerítette a tanítványokat, hogy szálljanak a hajóba, és menjenek át előtte a túlsó partra, amíg Ő elbocsátja a tömeget.

Máté14.23. És miután elbocsátotta a tömeget, felment a hegyre, hogy magánosan (egymagában) imádkozzék. Közben pedig beesteledett, egyedül maradt ott.

Máté14.24. A hajó már sok stádiumnyira volt a (száraz)földtől, küszködött a hullámokkal, mert ellenszél fújta.

Máté14.25. Éjjel a negyedik őrsváltás idején pedig hozzájuk ment Jézus a tengeren jár(kál)va.

Máté14.26. Amikor pedig a tanítványok meglátták (észrevették), hogy a tengeren jár-kezel megrémülve mondták: kísértet! (rémkép!) és a félelemtől felkiáltottak (kiáltoztak).

Máté14.27. Jézus azonban mindjárt szólt nekik, ezt mondta: bátorság! én vagyok, ne(hogy) féljete !

Máté14.28. Válaszolva pedig Péter ezt mondta neki: Uram, ha te vagy, parancsold meg nekem, hogy hozzád menjek a vízre.

Máté14.29. Ő pedig ezt mondta: jöjj! és kiszállt (kilépett) a hajóból Péter, a vízre járt és Jézus felé ment.

Máté14.30. Mikor azonban megpillantotta a szelet, megijedt (fél) és süllyedni (merülni) kezdett és felkiáltott, ezt mondta: Uram, ments meg (tarts meg) engem !

Máté14.31. Jézus pedig mindjárt kinyújtotta kezét, megfogta őt és ezt mondta neki: kicsinyhitű, miért kételkedtél ?

Máté14.32. És mikor újra beszálltak (beléptek) a hajóba, a szél elült.

Máté14.33. A hajóban lévők térdreborulva imádták, ezt mondták neki: valóban (igazán) Isten Fia vagy!

Máté14.34. és miután átkeltek, Genezáret földjére érkeztek.

Máté14.35. Az idevaló férfiak felismerték őt, értesítést küldtek az egész környékre és odahozták hozzá azokat, akik rosszul voltak (és)

Máté14.36. kérték őt, hogy csak ruhája szegélyrojtját érinthessék, és akik érintették, (betegségből) megmentette őket.

15.

Máté15.1. Ekkor Jeruzsálemből farizeusok és írástudók jöttek Jézushoz, ezt mondták:

Máté15.2. Miért hágják át tanítványaid az öregek (vének) hagyományát ? mert nem mossák meg kezüket, mikor kenyeret esznek ?

Máté15.3. Ő pedig válaszolt, ezt mondta nekik: és ti miért hágjátok át az Isten parancsolatát a ti hagyományotok miatt ?

Máté15.4. mert az Isten megmondta: tiszteld az apádat és anyádat és aki apját vagy anyját szidja (rosszat mond rá), halállal lakoljon,

Máté15.5. ti pedig azt mondjátok: aki azt mondja apjának vagy anyjának: áldozati adomány (ajándék) az, amivel segíthetnék rajtad (hasznodra lehetnék), akkor,

Máté15.6. az ne is tisztelje apját vagy anyját: így hatályon kívül helyezitek (érvénytelenné teszitek) Isten szavát (Igéjét) hagyományotok által.

Máté15.7. Kétszínű színészkedők ! Szépen prófétált felőletek Ézsaiás ezt mondva:

Máté15.8. ez a nép ajkával tisztel engem, de szíve távol van tőlem,

Máté15.9. pedig hiába tisztelnek engem, ha olyan tanításokat tanítanak, amelyek emberek parancsolatai,

Máté15.10. és magához hívta a tömeget, ezt mondta nekik: halljátok és értsétek meg !

Máté15.11. nem az fertőzi meg az embert, ami a szájába bemelegy, hanem ami kijön a szájából, az fertőzi meg.

Máté15.12. Ekkor a tanítványok hozzá mentek és ezt mondták neki: tudod-e, hogy a farizeusok megbotrántkoztak e szavakon (a hallottakon) ?

Máté15.13. Ő pedig így válaszolt: minden növényt, amelyet nem az égi Atyám ültetett, gyökerestül ki fognak tépni.

Máté15.14. Hagyjátok őket ! Vak létükre, vakokat vezetnek (vakoknak vak vezetői ők), pedig ha vak vezet világtalant, mindketten gödörbe esnek.

Máté15.15. (Ekkor) Péter válaszában ezt mondta neki: magyarázd meg nekünk e példázatot (példabeszédet).

Máté15.16. Ő pedig így szólt: még ti sem értitek ? (Még ti is értetlenek vagytok ?)

Máté15.17. Nem tudjátok (fogjátok fel), hogy mindaz, ami a szájba bemelegy a gyomorba jut, és onnét a félreeső helyre (csatornába) kerül:

Máté15.18. (mind) az pedig, ami a szájból jó ki, a szívből jön és ez fertőzi meg az embert.

Máté15.19. Mert a szívből jönnek elő a gonosz gondolatok, gyilkosságok, a házasságtörések, a cédaságok, lopások, hazug, (hamis) tanúskodások, a káromkodások.

Máté15.20. Ezek azok, amik megfertőzik az embert, a mosatlan kézzel evés pedig nem fertőzi meg az embert,

Máté15.21. és innét tovább ment Jézus, Tirusz és Szidon vidékére vonult vissza,

Máté15.22. és lám! egy kánaáni asszony, aki arról a vidékről jött, kiáltott neki, ezt mondva: könyörülj rajtam, Uram, Dávidnak fia ! A leányomat kegyetlenül (gonoszul) gyötri a démon (gonosz szellem).

Máté15.23. Ő azonban egy szóval sem válaszolt neki és hozzámementek tanítványai, kérték Őt, mondva: bocsásd el őt, mert kiabál utánunk.

Máté15.24. Ő pedig ezt válaszolta: küldetésem csak Izrael házának elveszett juhaihoz szól.

Máté15.25. De az odajött, leborult előtte (imádtá), ezt mondta: Uram, segíts meg !

Máté15.26. Ő azonban így válaszolt: nem szép ha elveszik a gyermekek kenyerét, és odadobják a kiskutyáknak,

Máté15.27. az pedig így válaszolt: igen, Uram, csakhogy a kiskutyák is esznek a morzsákból, amelyek uraik asztaláról (le)hullanak.

Máté15.28. Ekkor válaszolt Jézus, ezt mondta neki: ó asszony, nagy a te hited ! Legyen úgy, amint akarod ! és meggyógyult a leánya attól az órától fogva.

Máté15.29. Amikor Jézus eltávozott onnan, a Galileai tengerhez érkezett, felment a hegyre és ott leült.

Máté15.30. Nagy tömeg jött hozzá, magukkal hoztak sántákat, bénákat, vakokat, süketnémákat és sok másféle beteget és lábai elé tették őket, és gyógykezelté valamennyit,

Máté15.31. úgyhogy a nép csodálkozott, mikor látta, hogy a süketnémák megszólalnak, a csonkák egészségesek (épek) lesznek, a sánták járnak, és a vakok látnak és dicsőítették az Izrael Istenét.

Máté15.32. Jézus ekkor magához hívta a tanítványait, így szólt: sajnálom a tömeget, mivel már harmadnapja, hogy (ki)tartanak mellettem és nincs mit egyenek és éhesen nem akarom őket elbocsátani, nehogy kidőljenek az úton,

Máté15.33. és ekkor azt mondták neki a tanítványok: honnét veszünk annyi kenyeret a pusztában, hogy ekkor tömeget jóllakassunk ?

Máté15.34. és erre ezt mondta nekik Jézus: hány kenyeretek van ? Azok pedig ezt mondták: hét, és egy kevés halunk.

Máté15.35. Ekkor felszólította a tömeget, hogy telepedjék le a földre,

Máté15.36. és ezután kezébe vette a hét kenyeret és a halakat, és hálát adott, megtörte, és a tanítványoknak adta, a tanítványok pedig a tömegnek.

Máté15.37. És ettek mindnyájan és jóllaktak, és a megmaradt darabokkal hét teli kosarat töltöttek meg.

Máté15.38. Az étkezők száma négyezer férfi volt az asszonyokon és gyermekeken kívül.

Máté15.39. Ezután elbocsátotta a tömeget, hajóba szállt és Magdala határait ment.

16.

Máté16.1. És a farizeusok és szadduceusok kísértő szándékkal, (hogy próbára tegyék), hozzájöttek: kérték, hogy égi jelt mutasson nekik.

Máté16.2. Ő ezt válaszolta nekik: mikor esteledik, azt mondjátok: jó idő lesz, mert vöröslik az ég,

Máté16.3. és reggel: ma zivatar lesz, mert vörös és borult az ég: az ég arculatát tehát meg tudjátok ítélni, de az idő(szako)k jeleinek megítélésére nem vagytok képesek ?

Máté16.4. A gonosz és házasságtörő nemzedék jelt keres, de nem kap más jelet a Jónás jelénél - és otthagya őket, elment.

Máté16.5. és amikor a tanítványok a túlsó partra mentek, elfelejtettek kenyeret vinni magukkal.

Máté16.6. Jézus pedig ezt mondta nekik: vigyázzatok és őrizkedjétek (óvakodjatok) a farizeusok és a szadduceusok kovászatól.

Máté16.7. Azok pedig magukban tanakodtak és mondták: nem hoztunk magunkkal kenyeret.

Máté16.8. Jézus pedig észrevette (megértette) és ezt mondta nekik: mit tanakodtok magatokban kicsinyhitűek, hogy nincs kenyeretek ?

Máté16.9. Még most sem értitek és nem emlékeztek az öt kenyérré, amelyet ötezer ember kapott és hogy hány málhás kosárral szedtetek össze ?

Máté16.10. Sem a hét kenyérré, amelyet négyezer ember kapott, és hogy hány kosárral szedtetek össze?

Máté16.11. Hogy(an) nem értitek, hogy nem a kenyerekről mondtam nektek, hogy óvakodjatok a farizeusok és szadduceusok kovászatól ?

Máté16.12. Ekkor értették meg, hogy nem a kenyér kovászatól kell óvakodniok, hanem a farizeusok tanításától.

Máté16.13. Amikor Jézus Fülöp Cezaréájának vidékére ér(kezet)t megkérdezte a tanítványait, ezt mondta: kinek mondják (tartják) az emberek az Emberfiát ?

Máté16.14. Azok pedig ezt mondták: Egyesek (baptista) Bemerítő Jánosnak, mások Illésnek, mások pedig Jeremiásnak vagy egynek a próféták közül,

Máté16.15. ezt mondta nekik: ti pedig kinek mondotok engem, ki vagytok ?

Máté16.16. Simon Péter pedig így válaszolt, ezt mondta: Te vagy a Krisztus (a Felkent), az élő Isten Fia.

Máté16.17. Ekkor Jézus válaszolva ezt mondta neki: boldog vagy Simon, Jónás fia, mert nem (hús)test és vér nyilatkoztatta ki ezt neked, hanem égi Atyám,

Máté16.18. de én is mondom neked: te Péter vagy és erre a kösziklára építem majd fel ekléziámat (kihívott gyülekezet) és a Hadesz (alvilág) kapui nem vesznek erőt rajta.

Máté16.19. Neked adom majd az Egek (Istene) Királyságának a kulcsait és amit megkötsz a földön, meg lesz kötve az egekben is és amit megoldasz a földön, oldva lesz az egekben is.

Máté16.20. Ekkor szigorúan meghagyta a tanítványoknak, nehogy elmondják bárkinek, hogy Ő a Krisztus (a Felkent).

Máté16.21. Ettől kezdve megkezdte Jézus a tanítványai előkészítését, rámutatott, hogy Jeruzsálembe kell mennie és sokat kell szenvednie a vénektől és főpapoktól és írástudóktól és megölik, és harmadnap(ra) életre kel.

Máté16.22. Péter azonban félrevonta és kezdte Őt óva inteni, ezt mondta neki: irgalmazz (kedvezz) magadnak Uram, ez egyáltalán nem történhet meg Veled.

Máté16.23. Ő pedig megfordult, ezt mondta Péternek: hátra tőlem (takarodj a hátam mögé), sátán, megbotránkoztatasz engem, (akadályul szolgálsz), mert nem az Isten dolgaira gondolsz, hanem az emberekére.

Máté16.24. Ekkor mondta Jézus a tanítványainak: ha valaki (én)utánam akar jönni, tagadja meg magát és vegye fel a keresztyét és kövessen (engem),

Máté16.25. mert aki a lelkét meg akarja menteni (tartani), elveszti azt, aki pedig elveszti a lelkét énmiattam (értem), megtalálja azt,

Máté16.26. mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, de a lelkét kár éri (lelkével fizet érte), avagy mit adhat az ember cserébe a lelkéért ?

Máté16.27. mert az Emberfia eljön Atyja dicsőségében angyalaival és akkor megfizet mindenkinek tevékenységéhez mérten (kinek-kinek tettei szerint).

Máté16.28. Ámen, mondom nektek, hogy vannak az itt állók között egyesek, akik nem ízlelnek halált, míg nem látják az Emberfiát eljönni (az Emberfia eljövételét) (a) Királyságában.

17.

Máté17.1. Hat nappal ezután Jézus maga mellé vette Pétert, Jakabot és testvérét Jánost és felvitte őket külön egy magas hegyre,

Máté17.2. és ott átváltozott előttük és arca ragyogott mint a nap, a ruhája pedig fehér lett, mint a fény.

Máté17.3. És lám! megjelent (láthatóvá lett) nekik Mózes meg Illés és beszélgettek vele.

Máté17.4. Péter pedig megszólalt, ezt mondta Jézusnak: Uram, eszményi szép (kitűnő) nekünk itt lenni, ha akarod, csináljunk itt három sátrat, neked egyet (és) Mózesnek egyet és Illésnek egyet.

Máté17.5. Míg ő beszélt, lám! fényes felhő borult rájuk és a felhőből lám! egy hang ezt mondta: Ez az én szeretett Fiam, akiben jótetszésem lelem (kedvem telik), Őt hallgassátok (hallgassatok reá),

Máté17.6. és amikor ezt meghallották a tanítványok, arcra borultak és roppant megrémültek (igen megijedtek),

Máté17.7. és hozzájuk ment Jézus és megérintette (megsimogatta) őket, ezt mondta: keljete föl és ne féljete !

Máté17.8. Fölemelték pedig szemeiket, senkit sem láttak, csak Jézust egyedül,

Máté17.9. és amikor lejöttek a hegyről, megparancsolta (meghagyta) nekik Jézus, ezt mondta: senkinek ne mondjátok el a látomást, míg az Emberfia halottak közül fel nem támad (életre nem kel),

Máté17.10. és megkérdezték Őt a tanítványok, ezt mondták: miért mondják tehát az írástudók, hogy előbb Illésnek kell eljönnie ?

Máté17.11. Jézus pedig válaszolt, ezt mondotta nekik: Illés ugyan eljön és helyreállít mindent,

Máté17.12. de mondom nektek, hogy Illés már eljött, de nem ismerték fel őt, hanem azt tették vele, amit akartak, így az Emberfia is szenvedni fog tőlük.

Máté17.13. Ekkor megértették a tanítványok, hogy (baptista) Bemerítő Jánosról mondta ezt (beszélt) nekik,

Máté17.14. és amikor a tömeghez érkeztek, egy ember jött hozzá, térdre esett előtte,

Máté17.15. és így szólt: Uram, könyörülj fiamon, mivel holdkóros és rosszul van, mert gyakran esik tűzbe, sokszor meg vízbe,

Máté17.16. és elvittem tanítványaidhoz, de nem tudták (képtelenek) kigyógyítani.

Máté17.17. Válaszolt pedig Jézus, ezt mondta: ó hitetlen és elfajult nemzedék, meddig leszek veletek ? meddig tűrjelek (hordozzalak) titeket ? Hozzátok nekem őt ide.

Máté17.18. És szigorúan rászólt (megfeddte) Jézus és kiment belőle a démon és meggyógyult a fiú attól az órától fogva.

Máté17.19. Ekkor odamentek a tanítványok Jézushoz külön, ezt mondták: miért nem tudtuk mi kiűzni (kihaj(i)tani) azt ?

Máté17.20. Jézus pedig azt mondta nekik: Kicsinyhitűségetek miatt, mert Ámen, mondom nektek, ha annyi hitetek lesz, mint egy mustármag és azt mondjátok ennek a hegynek: menj innen amoda, elmegy és semmi sem lesz lehetetlen nektek.

Máté17.21. (de ez a fajta nem megy ki, csak imádság és böjtölés által.)

Máté17.22. És amikor Galileában együtt voltak, Jézus ezt mondta nekik: az Emberfiát emberek kezébe adják,

Máté17.23. és megölik Őt, és a harmadik napon életre kel. Erre nagyon elszomorodtak.

Máté17.24. és amikor Kapernaumba érkeztek, Péterhez mentek a templomi adószedők (didrachma) és ezt mondták: Tanítómesteretek nem fizeti meg a templomadót (didrachmát) ?

Máté17.25. így szólt: de igen. És amikor bement a házba, Jézus megelőzte (őt), ezt mondta: mit gondolsz Simon, a föld királyai kitől szednek vámot vagy adót ? Fiaiktól vagy idegenektől ?

Máté17.26. Amikor pedig azt mondta Péter: az idegenektől, ezt mondta neki Jézus: a fiak tehát adómentesek.

Máté17.27. De hogy ne botránkoztassuk meg őket, menj a tengerre, vess be egy horgot és a ráakadó első halat húzd ki, és nyisd fel a száját, egy stáért találsz benne, azt vedd ki és add oda nekik értem és érted.

18.

Máté18.1. Abban az órában odamentek a tanítványok Jézushoz, ezt mondták: ugyan ki nagyobb az Egek (Istenének) Királyságában ?

Máté18.2. és odahívott Jézus egy (kis)gyereket, közéjük állította,

Máté18.3. ezt mondta: Ámen, mondom nektek, hogyha meg nem változtok (fordultok) és nem lesztek olyanok(ká) mint a (kis)gyermek, (egyáltalán) nem mentek be az Egek (Istenének) a Királyságába,

Máté18.4. aki tehát megalázza magát (kicsi lesz) mint ez a kisgyermek, az a nagyobb az Egek (Istenének) Királyságában,

Máté18.5. és aki befogad egy ilyen (kis)gyermeket az én nevemben, engem fogad be,

Máté18.6. aki pedig megbotránkoztat (botlásba visz) egyet e kicsinyek közül, akik bennem hisznek, jobban járna, ha malomkövet kötnének a nyakába és a mély tengerbe süllyesztenék.

Máté18.7. Jaj a világnak a botrányok (a botlásba vivő alkalmak) miatt ! mert szükséges (elkerülhetetlen) ugyan, hogy botrányok jöjjenek, mégis jaj annak az embernek, aki által jön a botrány.

Máté18.8. Ha pedig a kezed vagy lábad megbotránkoztat (botlásba visz, kelepcebe csal) téged, vágd le és dobd el (magadtól), jobb neked, ha csonkán és sántán mégy be az életbe, minthogy két kézzel vagy két lábbal dobjanak (vessenek) az aioni /(világ)korszakig tartó/ tűzbe,

Máté18.9. És ha a szemed botránkoztat meg (visz botlásba, kelepcebe csal) téged, vágd ki és dobd el magadtól, jobb neked ha félszemmel mégy be az életre, minthogy két szemmel a gyehenna tűzébe dobjanak.

Máté18.10. Vigyázatok (figyeljete), nehogy e kicsinyek közül valamelyiket kevésbe vegyetek (megvessetek), mert mondom nektek, hogy angyalaik az égben mindenkor látják égi Atyám arcát,

Máté18.11. mert azért jött az Emberfia, hogy megmentse (megtartsa) ami elveszett !

Máté18.12. Mit gondoltok ? Ha egy embernek száz juha van, és egy közülük eltéved (elcsatangol), nem hagyja-e a hegyoldalon a kilencvenkilencet és elmegy, hogy megkeresse az eltévedtet ?

Máté18.13. És ha (történetesen) sikerül megtalálnia, Ámen, mondom nektek, inkább (jobban) örül annak, mint az el nem tévedt kilencvenkilencnek.

Máté18.14. Így a ti égi Atyátok akarata sem az, hogy e kicsinyek közül egy is elvessen.

Máté18.15. Ha pedig vétkezik ellened (megbántott) testvéred, menj és győzd meg őt négyszemközt (tárd fel előtte). Ha hallgat rád, megnyerted testvéredet.

Máté18.16. Ha azonban nem hallgat rád, végy magad mellé még egy vagy két társat, hogy két - vagy három tanú vallomásán szilárdan álljon minden beszéd.

Máté18.17. Ha pedig azokra sem hallgat, mondd meg az eklézsiának (kihívott gyülekezet), ha pedig az ekléziára sem hallgat, legyen számodra olyan, mint a (pogány) nemzetekből való vagy a vámszedő.

Máté18.18. Ámen, mondom nektek, amit megkötök a földön, kötve lesz az égben (is), és amit feloldotok a földön, oldva lesz az égben (is).

Máté18.19. Ismét mondom nektek, hogy ha ketten közületek összhangban lesznek a földön akármilyen dologban, és amit így kérnek, meglesz nekik az én égi Atyámnál,

Máté18.20. mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük.

Máté18.21. Ekkor Péter odament hozzá, ezt mondta neki: Uram, hányszor vétkezhetsz (tehet) ellenem a testvérem, hogy megbocsássak neki ? talán hétszer ?

Máté18.22. Ezt mondta neki Jézus: nem azt mondom neked, hétszer, hanem hetvenszer hétszer.

Máté18.23. Ezért hasonlít az Egek (Istenének) Királysága egy (bizonyos) királyhoz, aki számadást akart tartani a rabszolgáival,

Máté18.24. amikor hozzákezdett (elkezdte a számadást), odahoztak (odavezettek) elébe egyet, aki tízezer talentummal volt adója (tartozott neki),

Máté18.25. mivel pedig nem volt neki miből megadni (visszafizetni), az úr megparancsolta, hogy adják el őt, feleségét és a gyermekeit és mindenét amije van és fizessenek.

Máté18.26. Leborult ekkor a rabszolga, imádva (hódolattal) kérte, ezt mondva neki: légy hosszútűrő irántam és mindent megfizetek neked.

Máté18.27. Megsajnálta pedig az úr a rabszolgát, elbocsátotta és az adósságát is elengedte neki.

Máté18.28. Amikor pedig ez a rabszolga kiment, találkozott egyik rabszolgatársával (talált egyet rabszolgatársai közül), aki száz dénárral

tartozott neki és megragadta, fojtogatta, ezt mondta: add meg, amivel tartozol,

Máté18.29. leborult ekkor rabszolgatársra segítséget kérve ezt mondta: légy hosszútűró irántam (hozzám) és megfizetek neked,

Máté18.30. de az nem akarta, hanem elment és börtönbe vetette, míg adósságát meg nem adja (ki nem egyenlíti a tartozását).

Máté18.31. Amikor pedig rabszolgatársai látták mi történt, nagyon elszomorodtak, és elmentek urukhoz, jelentették neki mindazt, ami történt.

Máté18.32. Akkor az ura maga elé (magához) hívatta, ezt mondta neki: gonosz rabszolga, minden adósságodat (tartozásodat) elengedtem neked, mivel segítségül hívtál engem (segítségemet kérted),

Máté18.33. nem kellett volna neked is könyörölnöd rabszolgatársadon, mint ahogy én is megkönyörültem rajtad ?

Máté18.34. És megharagudott az ura (haragjában) átadta őt a hóhéroknak (kínzóknak), amíg (csak) minden adósságát (tartozását), meg nem adja amivel tartozik neki.

Máté18.35. Így tesz veletek égi Atyám is, ha valaki szívből meg nem bocsát testvérének.

19.

Máté19.1. És történt, hogy amikor befejezte Jézus e szavakat (beszédeket) továbbment Galileából, és Júdea határaiba, a Jordánon túlra érkezett

Máté19.2. és nagy tömeg követte Őt, és gyógykezeltte őket ott

Máté19.3. és hozzámementek (a) farizeusok, hogy kísértsék (próbára tegyék) és ezt mondták neki: szabad-e (megengedett-e) az embernek elbocsátani valamilyen ok miatt a feleségét ?

Máté19.4. Ő pedig válaszolt, ezt mondta nekik: nem olvastátok, hogy a Teremtő kezdettől fogva férfit és nőt alkotott ?

Máté19.5. és ezt mondta: emiatt a férfi elhagyja az apját és az anyját és ragaszkodik a feleségéhez és ketten lesznek egy (hús)testté.

Máté19.6. Így már nem kettő, hanem egy (hús)test. Amit tehát az Isten egybekapcsolt (egy igába fogott, összeszerkesztett), ember ne hogy szétválassa.

Máté19.7. Ezt mondták neki: akkor miért rendelte (parancsolta) Mózes, hogy adjanak válólevelet az elbocsátáskor ?

Máté19.8. ezt mondta nekik: Mózes a keményszívűségtek miatt engedte meg (keményszívűségtekre tekintett), hogy elbocsássátok a feleségeket, de kezdettől fogva nem így volt.

Máté19.9. Mondom pedig nektek, hogy aki elbocsátja a feleségét (esetleges) cédaságon kívül, és mást vesz el, házasságot tör és aki elbocsátott nőt vesz feleségül, házasságtörő.

Máté19.10. Mondták neki a tanítványok: ha így van a férfi helyzete (dolga) az asszonnyal, nem célszerű (érdemes, előnyös, tanácsos) megházasodni.

Máté19.11. Ő pedig ezt mondta nekik: nem mindenki van helye ennek a szónak (az Ige szavának), nem mindenki veszi be (ad teret), csak akiknek adatott.

Máté19.12. Mert vannak férfiatlanok, akik anyjuk méhétől (születésüktől fogva) férfiatlanok, vannak, akiket emberek tettek férfiatlanná és vannak, akik azzá tették magukat az Egek (Istenének) Királysága miatt. Aki képes ezt felfogni, fogja fel.

Máté19.13. Ekkor kisgyermeket hoztak hozzá, hogy tegye rájuk kezét és imádkozzék értük, a tanítványok pedig korholták őket (ellenezték, ellenkeztek),

Máté19.14. de Jézus ezt mondta: hagyjátok (engedjétek) a (kis)gyermeket és ne hogy eltiltsátok (akadályozzátok) őket, hogy hozzám jöjjenek, mert ilyeneké az Egek (Istenének) Királysága.

Máté19.15. és miután rájuk tette kezeit, elment onnan,

Máté19.16. és lám! valaki odament hozzá, ezt mondta: Tanítómester, mi jót tegyek, hogy aioni / (világ)korszakig tartó/ életem legyen ?

Máté19.17. Ő pedig ezt mondta neki: mit kérdezel engem a jóról ? Csak egy valaki a jó. Ha pedig be akarsz menni az életre, tartsd meg a parancsolatokat,

Máté19.18. azt mondta neki: melyeket ? Jézus pedig megmondta: ne gyilkolj, házasságot ne törj, ne lopj, hamisan ne tanúskodjál !

Máté19.19. Tiszteld az apádat és az anyádat és szeresd embertársadat (aki a legközelebb van hozzád), mint saját magadat,

Máté19.20. ezt mondta neki az ifjú: ezt mind (ezeket) megtartottam, mi hiányzik még ?

Máté19.21. megmondta neki Jézus: ha tökéletes akarsz lenni (végcélba akarsz jutni), menj, add el vagyonodat és add a koldusszegényeknek és kincsed lesz az egekben és jer ide, kövess engem,

Máté19.22. amikor pedig meghallotta az ifjú e szavakat (az Igét), elment szomorúan, mert vagyona (birtoka, sok szerzeménye) volt.

Máté19.23. Jézus pedig ezt mondta tanítványainak: Ámen, mondom nektek, hogy a gazdag nehezen jut be az Egek (Istenének) Királyságába.

Máté19.24. azt is mondom pedig nektek: könnyebb a tevének a varrótű fokán átmenni, mint a gazdagnak bejutni (bemenni) az Isten királyságába.

Máté19.25. A tanítványok ennek hallatára pedig igen megdöbbenek és ezt mondták: hát akkor kicsoda üdvözülhet ?

Máté19.26. Jézus pedig rájuk tekintett (beléjük nézett) és ezt mondta nekik: embereknel (emberek mellé állva) ez lehetetlen, de Istennél (Isten mellé állva) mindez lehetséges.

Máté19.27. Ekkor válaszolva Péter ezt mondta neki: nézd mi mindent elhagytunk és követünk téged, mi lesz hát velünk ?

Máté19.28. Jézus pedig ezt mondta nekik: Ámen, mondom nektek, hogy ti akik követtetek engem, az újjáalakuláskor (újjászületéskor), amikor az Emberfia dicsősége trónjára ül, ti is tizenkét trónra ültök oda és ítélni fogtok Izrael tizenkét törzse felett,

Máté19.29. és mindenki, aki az én nevemért elhagyja házát, vagy testvéreit vagy nővéreit vagy apját vagy anyját vagy feleségét vagy gyermekeit vagy szántóföldjeit, százszorosát kapja vissza és aioni /világ)korszakra szóló, (világ)korszakig tartó/ életet kap osztályrészul.

Máté19.30. Sok első lesz utolsóvá és utolsó elsővé.

20.

Máté20.1. Mert hasonló az Egek (Istenének) Királysága a gazdaemberhez, aki mindjárt korán reggel kiment, hogy munkásokat fogadjon (bérbe) szőlőjébe,

Máté20.2. és miután megegyezett a munkásokkal napi egy dénárban, elküldte őket szőlőjébe.

Máté20.3. A harmadik óra körül kiment és más munkanélkülieket látott ácsorogni (tétlenül álldogálni) a piacon,

Máté20.4. azoknak is szólt: menjetek ti is a szőlőmbe és ami igazságos, megadom majd nektek.

Máté20.5. Ezek is elmentek: hat és kilenc óra körül ismét kiment és ugyanúgy tett.

Máté20.6. Amikor pedig tizenegy körül kiment másokat talált ácsorogva és azt mondta nekik: mi(ér)t ácsorogtok itt egész nap tétlenül ?

Máté20.7. Ezt mondták neki: mert senki sem fogadott (bérbe) fel minket. Ő ezt mondta nekik: menjetek el ti is a szőlőmbe.

Máté20.8. Amikor este lett, a szőlő ura ezt mondta vincellérjének: hívd a munkásokat és add meg nekik a bért, kezdve a legutolsótól az elsőig.

Máté20.9. Jöttek pedig akik tizenegy óra körül érkeztek, kaptak egy-egy dénárt.

Máté20.10. Amikor (pedig) az elsők jöttek, azt hitték (gondolták), hogy (majd) többet kapnak, de csak az egy-egy dénárt kapták ők is.

Máté20.11. A bér felvétele után azonban zúgolódtak a (házi)gazda ellen,

Máté20.12. ezt mondták: ezek az utolsók csak egy órát dolgoztak és egyenlőkké tetted őket velünk, akik a nap(pal) terhét és hőségét viseltük,

Máté20.13. (de) ő pedig egyiküknek így válaszolt: pajtásom, nem vagyok veled igazságtalan, (hát) nem egy dénárban egyeztél meg velem ?

Máté20.14. Vedd a magadét és menj: de én ennek az utolsónak is annyit akarok adni, mint neked.

Máté20.15. Vagy nem szabad azt tennem az enyémmel, amit akarok ? Vagy a te szemed gonosz talán, mert én jó vagyok ?

Máté20.16. Így lesznek az utolsók elsőkké és az elsők utolsókká (mert sok a meghívott, de kevés (a) kiválasztott).

Máté20.17. Amikor pedig Jézus Jeruzsálembe készült felmenni, maga mellé vette külön a tizenkettőt, és az úton (útközben) ezt mondta nekik:

Máté20.18. lám, felmegyünk Jeruzsálembe és az Emberfiát átadják a főpapoknak és az írástudóknak, halálra ítélik,

Máté20.19. és átadják a (pogány) nemzetbelieknek, hogy kicsúfolják és megkorbácsolják és keresztre feszítsék, de harmadnapon életre kel.

Máté20.20. Ekkor odament hozzá a Zebedeus-fiak anyja fiaival, leborult előtte, (hogy) valamit kérjen tőle.

Máté20.21. Ő pedig ezt mondta neki: mit akarsz ?Ez azt mondta neki: mondd, hogy e két fiam egyike jobb kezed, másik bal kezed felől üljön királyságodban,

Máté20.22. azt válaszolta Jézus (ezt mondta): nem tudjátok, mit kértek, képesek vagytok-e kiinni a poharat, amelyet én fogok inni ? mondták neki: képesek vagyunk,

Máté20.23. mondta nekik: poharamat ugyan kiisszátok (és a bemelegítéssel bemelegítkeztek, amellyel én bemelegítek), de hogy a jobb és baloldalamra üljétek, nem az én dolgom megadni, hanem ez azoké, akiknek Atyám elkészítette,

Máté20.24. és amikor ezt meghallotta a többi tíz, megnehezteltek a két testvérré,

Máté20.25. Jézus pedig magához hívta őket és ezt mondta: tudjátok, hogy a nemzetek vezetői uralkodnak rajtuk és a nagyok hatalmaskodnak felettük,

Máté20.26. de köztetek ne így legyen, hanem ha valaki közületek nagy akar lenni, legyen a (diakonus) szolgátok,

Máté20.27. és valaki, aki közületek első akar lenni, legyen a rabszolgátok,

Máté20.28. mint ahogy az Emberfia nem azért jött, hogy szolgáljanak neki (kiszolgálják), hanem hogy (diakonusként) szolgáljon és lelkét adja váltságul sokakért,

Máté20.29. és amikor kimentek Jerikóból, nagy tömeg követte Őt.

Máté20.30. És lám ! két vak ült az út mellett, meghallották, hogy Jézus arra halad, kiáltani kezdtek: Uram, könyörülj rajtunk Dávid fia !

Máté20.31. a tömeg pedig csitította őket, hogy hallgassanak, de azok még nagyobb hangon kiáltottak, ezt mondták: Uram, könyörülj rajtunk Dávid fia !

Máté20.32. és Jézus megállt, magához szólította őket, és ezt mondta: mit akartok, hogy tegyek veletek ?

Máté20.33. Ezt mondták neki: Uram, hogy szemeink felnyíljanak !

Máté20.34. megsajnálta pedig őket Jézus, megérintette szemeiket és mindjárt feltekintettek és követték Őt (csatlakoztak hozzá).

21.

Máté21.1. És amikor közeledtek Jeruzsálemhez és Betfagéba, az Olajfák hegyéhez értek, akkor Jézus elküldte két tanítványát,

Máté21.2. ezt mondta nekik: menjetek a szemben lévő faluba és mindjárt találtok egy megkötött szamarat, csikójával. Oldjátok el és vezessétek ide hozzám.

Máté21.3. Ha valaki szól(na) valamit néktek, mondjátok, hogy az Úrnak van rá szüksége és mindjárt elengedi (azokat).

Máté21.4. Ez pedig azért történt, hogy beteljesedjék a kijelentés a próféta által, aki ezt mondta:

Máté21.5. Mondjátok Sion leányának,

lám! királyod érkezik hozzád,

szelíden, számaron ülve,

a teherhordó (igavonó) állat csikóján.

Máté21.6. A tanítványok pedig elmentek, és úgy tettek, ahogyan Jézus meghagyta nekik.

Máté21.7. Elvezették a szamarat és a csikóját és rátették ruháikat, és Ő ráült.

Máté21.8. A tömeg legnagyobb része pedig leterítette a ruháit az útra.

Mások meg gallyakat vágtak a fákról, és az útra leszórták.

Máté21.9. A tömeg pedig mely előtte és mögötte haladt, így kiáltott, ezt mondták: Hozsánna Dávid fiának,

Áldott, aki az Úr nevében jön,

hossánna a magasságban.

Máté21.10. És amikor bement (beért) Jeruzsálembe, felbolydult (megmozdult) az egész város, ezt mondták: ki ez ?

Máté21.11. A tömeg ezt mondta: ez Jézus, a próféta, a galileai Názáretből,

Máté21.12. és bement Jézus a templomépületbe, és kidobta /kihaj(i)totta/ az árusokat és a vevőket mind a templomépületből, és a pénzváltók asztalait és a galambárusok székeit felforgatta,

Máté21.13. és ezt mondta nekik: meg van írva: a házamat imádság házának fogják hívni, ti pedig a rablók barlangjává teszitek,

Máté21.14. és odamentek hozzá a vakok és a sánták a templomépületben és gyógykezelte őket.

Máté21.15. Amikor a főpapok és írástudók látták a csodákat, amelyeket tesz, és a gyermekeket, akik a templomépületben kiáltoztak és ezt mondták: Hozsánna Dávid fiának, megnehezteltek,

Máté21.16. és ezt mondták neki: hallod, mit mondanak ezek ? Jézus pedig ezt mondta nekik: igen, sohasem olvastátok, hogy a kiskorúak és csecsemők szájából készítettél dicséretet ?

Máté21.17. (és) otthagya őket, a városon kívülre, Betániába ment és ott töltötte az éjszakát.

Máté21.18. Kora reggel pedig, amikor visszatért a városba, megéhezett.

Máté21.19. Egy fügefát látott (vett észre) az út mellett, odament hozzá és nem talált rajta mást, csak leveleket, és ezt mondta neki: Soha ne teremjen rajtad gyümölcs ez aionban /(világ)korszakban/. És a fügefa azonnal elszáradt.

Máté21.20. Amikor a tanítványok ezt látták, elcsodálkoztak, ezt mondták: hogyan szárad(hatot)t el ily gyorsan a fügefa ?

Máté21.21. Jézus pedig válaszul (ezt mondta) nekik: Ámen, mondom nektek, ha hitetek lesz és nem kételkedtek, nem csak a fügefával tehetitek meg, hanem ha azt mondjátok a hegynek: emelkedj (kelj) fel és vesd magad a tengerbe, az is megtörténik,

Máté21.22. és mindazt, amit kértek az imádságban, ha hisztek, meg is kap(já)tok.

Máté21.23. És, amikor bement a templomépületbe a főpapok és a nép vénei odamentek hozzá tanítás közben, ezt mondták: milyen felhatalmazással teszed ezeket, és ki adta neked ezt a hatalmat ?

Máté21.24. Jézus (pedig) így válaszolt (ezt mondta) nekik: kérdezek tőletek én is egy szót, amit ha megmondotok, én is megmondom nektek, milyen hatalommal teszem ezeket.

Máté21.25. A János bemeirítése honnan volt: az égből vagy emberektől ? Azok magukban így tanakodtak (ezt mondták):

Máté21.26. ha azt mondjuk: az égből, ezt mondja majd: akkor miért nem hittetek (hát) neki ? Ha pedig azt mondjuk: emberektől, félnünk kell a tömegetől, mert Jánost mindnyájan profétának tartják.

Máté21.27. Ezért így válaszoltak Jézusnak, ezt mondták: nem tudjuk. Azt mondta nekik Ő is: én sem mondom meg nektek, milyen hatalommal teszem ezeket.

Máté21.28. De mit gondoltok (mi a véleményetek): egy embernek volt két fia és odament az elsőhöz, ezt mondta: gyermekem, menj ki dolgozzál ma a szőlőben,

Máté21.29. az (pedig) így válaszolva (ezt mondta): nem akarok, de később meggondolta magát, elment.

Máté21.30. És odament a másikhöz (és) hasonlóképpen szólt. Az pedig válaszolva ezt mondta: igen uram, és nem ment el.

Máté21.31. A kettő közül melyik tette meg az atya akaratát ? Ezt mondták neki: az első. Azt mondta nekik Jézus: Ámen, mondom nektek, a vámszedők és a céda nők megelőznek titeket az Isten Királyságában,

Máté21.32. mert eljött hozzátok János az igazságosság útján és nem hittetek neki, de a vámszedők és a céda nők pedig hittek neki, ti pedig bár láttátok ezt, nem gondoltátok (bántátok) meg utólag és nem hittetek neki.

Máté21.33. Halljatok más példabeszédet: volt egy ember (gazda), aki szőlőt ültetett és kerítéssel (sövénnyel) körülkerítette és sajtót ásott le benne és tornyot épített és kiadta földmunkásoknak és (külföldre) elutazott.

Máté21.34. Amikor pedig elközelgett a gyümölcsérés időszaka, elküldte rabszolgáit a földművesekhez, hogy vegyék át a termést (gyümölcsöket),

Máté21.35. de a földművesek megfogták a rabszolgákat, kit megvertek, kit megöltek, kit pedig megköveztek,

Máté21.36. ismét küldött más rabszolgákat, többet mint először, (de) ezekkel is ugyanúgy elbántak (tettek).

Máté21.37. Utoljára pedig a fiát küldte el hozzájuk, ezt mondta: a fiamat (csak) megbecsülik,

Máté21.38. de mikor a földművesek meglátták a fiát, ezt mondták maguk közt: ez a birtokos fia, jertek öljük meg, és miénk lesz a birtok,

Máté21.39. és megfogták, kidobták a szőlőből és megölték.

Máté21.40. Amikor tehát megjön (megérkezik) a szőlő ura, mit csinál azokkal a földművesekkel ?

Máté21.41. Mint rosszakat, rossz sorsra juttatja és a szőlőt más földműveseknek adja ki, akik megadják neki (beszolgáltatják) a termést a kellő időszakban.

Máté21.42. Ezt mondta nekik Jézus: Sohasem olvastátok az írásokban: A kő, amelyet az építők megvetettek, szegletkővé lett, az Úr tette azzá és ez csodálatos a szemeinkben ?

Máté21.43. ezért mondom nektek, hogy elveszik tőletek az Isten Királyságát és olyan nemzetnek adják, amely meghozza a termését (gyümölcsseit),

Máté21.44. és aki erre a kőre esik, szétzúzódik rajta, akire pedig ráesik, szétzúzza azt.

Máté21.45. Amikor a főpapok és a farizeusok hallották példabeszédeit (hasonlatait), megértették, hogy róluk mondja,

Máté21.46. és szerették volna (igyekeztek) Őt elfogni, de féltek a tömegtől, mert prófétának tartották Jézust.

22.

Máté22.1. Jézus ismét példabeszédekben szólt hozzájuk, ezt mondta:

Máté22.2. hasonlít az Egek (Istenének) Királysága egy emberhez, egy királyhoz, aki menyegzőt csinált a fiának,

Máté22.3. és elküldte a rabszolgáit, hogy hívják el a meghívottakat (hivatalosakat) a menyegzőbe, de azok nem akartak eljönni.

Máté22.4. Ismét küldött más rabszolgákat, ezt mondta: mondjátok meg a meghívottaknak (hivatalosoknak): lám, az ebédemet elkészítettem, az ökreimet és hízlalt állataimat levágattam és minden készen van, jertek ide a menyegzőbe,

Máté22.5. de ezek nem törődtek vele (és) elmentek, egyik a szántóföldjére, a másik az üzlete után.

Máté22.6. A többiek pedig megragadták a rabszolgáit, bántalmazták és megölték.

Máté22.7. A király pedig (mikor ezt meghallotta), megharagudott és elküldte csapatait (hadait), elpusztította ezeket a gyilkosokat és városukat felégette.

Máté22.8. Ekkor ezt mondta rabszolgáinak: a menyegző ugyan kész, de a meghívottak (hivatalosok) nem méltók rá.

Máté22.9. Menjetez hát a keresztutakra (az (út)kereszteződésekre) és akiket csak találtok, hívjátok be a lakodalomba,

Máté22.10. és kimentek a rabszolgák az utakra, összeszedtek (összegyűjtöttek) mindenkit, akit csak találtak, gonoszokat és jókat egyaránt és megtelt a lakodalmi ház vendégekkel.

Máté22.11. Amikor pedig bejött a király, hogy megismerje a vendégeket, észrevett ott egy embert, aki nem volt lakodalmi ruhába öltözve,

Máté22.12. és ezt mondta neki: pajtásom, hogyan kerültél ide, hisz nincs lakodalmi ruhád? Az pedig elnémult.

Máté22.13. Ekkor a király ezt mondta a szolgáltnak: kötözzétek meg lábait és kezeit, dobjátok ki a külső sötétségre, ott lesz majd sírás és fogcsikorgatás,

Máté22.14. mert sokan vannak a hivatalosak, de kevesen a kiválasztottak.

Máté22.15. Akkor a farizeusok elmentek, tanácsot (tanácskozást) tartottak, hogy szóval csalják törbe (hogy szavaiban fogják meg Őt),

Máté22.16. és hozzáküldötték a tanítványaikat, a Heródes pártiakkal, ezt mondták: Tanítómester, tudjuk, hogy (való) igaz vagy és az Isten útját való(igaz)ságban tanítod, nem törödsz senkivel, mert nem tekintesz az emberek személyére.

Máté22.17. tehát mondd meg nekünk, mi a véleményed (mit gondolsz): szabad-e adót fizetnünk a császárnak, vagy nem szabad ?

Máté22.18. Jézus pedig ismerte gonoszságukat és ezt mondta: színészkedők (kétszínűek), miért kísértetek (tesztek próbára) engem ?

Máté22.19. Mutassátok meg nekem az adópénzt ! És odavittek neki egy dénárt

Máté22.20. és ezt mondta nekik: Kié ez a kép, és ez a felírás ?

Máté22.21. Ezt mondták neki: a császáré. Ekkor mondta nekik: adjátok meg tehát a császárnak, ami a császáré, és ami az Istené, Istennek.

Máté22.22. És a hallottakon elcsodálkoztak, és otthagyták Őt és elmentek.

Máté22.23. Azon a napon odamentek hozzá a szadduceusok, akik azt mondják: nincs feltámadás, és megkérdezték Őt,

Máté22.24. ezt mondták: Tanítómester, Mózes azt mondta: ha valaki gyermekek nélkül (gyermektelenül) hal meg, fivére vegye el a feleségét, és támasszon utódot (magot) a fivérének.

Máté22.25. Volt pedig nálunk hét fi(test)vér és az első megnősült, meghalt, és mivel nem volt magzata, feleségét fi(test)vérére hagyta,

Máté22.26. hasonlóképpen a második is, a harmadik is és így egészen a hetedikig,

Máté22.27. legvégül (valamennyiük után) pedig meghalt az asszony is.

Máté22.28. A feltámadáskor tehát a hét közül kié lesz az asszony ? Mert mindegyiké (mind a hétnek felesége) volt.

Máté22.29. Jézus pedig így válaszolt, (ezt mondta) nekik: tévedtek, nem ismeritek az Írásokat, sem az Isten hatalmát,

Máté22.30. mert a feltámadáskor se nem házasodnak (nősülnek), sem férjhez nem mennek, hanem olyanok lesznek, mint az angyalok az égben.

Máté22.31. A halottak feltámadása felől (feltámadásáról) nem olvastátok, amit az Isten beszélt, aki ezt mondta:

Máté22.32. Én vagyok Ábrahám Istene és Izsák Istene és Jákób Istene ?
Nem a holtak, hanem az élők Istene

Máté22.33. és amikor ezt hallotta a nép, megdöbbenek (álméltkodtak, csodálkoztak) (a) tanításán.

Máté22.34. A farizeusok pedig, amikor meghallották, hogy elnémította a szadduceusokat, köréje gyülekeztek,

Máté22.35. és megkérdezte közülük az egyik törvénytudó, kísértő szándékkal (próbára téve):

Máté22.36. Tanítómester, melyik a nagy (fő) parancsolat a törvényben ?

Máté22.37. Jézus pedig ezt mondta neki: szeresd Uradat Istenedet egész szívedben és egész lelkedben és egész elmédben (gondolkozásmódotban):

Máté22.38. ez a nagy és első parancsolat.

Máté22.39. a második hasonló hozzá: szeresd (legközelebbi) embertársadat, mint önmagadat.

Máté22.40. E két parancsolaton függ az egész törvény és a próféták.

Máté22.41. Amikor pedig a farizeusok összegyűltek, megkérdezte őket Jézus,

Máté22.42. ezt mondta: mit gondoltok (mi a véleményetek) a Krisztus felől: Kinek a fia ? Ezt mondták neki: Dávidé.

Máté22.43. Ezt mondta nekik: hogyan van hát, hogy Dávid szellemben Úrnak hívja Őt, amikor ezt mondja:

Máté22.44. így szólott az Úr az én Uramnak: ülj a jobbomra, még ellenségeidet lábad alá vetem (teszem) zsámolyul ?

Máté22.45. ha tehát Dávid, Úrnak hívja Őt, - hogyan lehet a fia ?

Máté22.46. és senki sem tudott neki erre egy szót sem válaszolni, és senki sem is merte attól a naptól kezdve kérdezni többé.

23.

Máté23.1. Ekkor Jézus szólt a tömeghez és a tanítványaihoz,

Máté23.2. ezt mondta: a Mózes székén az írástudók és farizeusok ülnek.

Máté23.3. Mindent tehát, amit mondanak nektek, tegyétek meg és tartsátok meg, de tetteik szerint ne(hogy) tegyetek, mert csak mondják, de nem teszik.

Máté23.4. Ugyanis súlyos és elviselhetetlen (elhordozhatatlan) terheket köt(öz)nek egybe és az emberek vállára rakják, ők maguk azonban egy ujjukkal sem akarják azokat (meg)mozdítani.

Máté23.5. Minden tettüket az vezeti, hogy lássák az emberek, mert megszélesítik imaszíjukat, megnagyobbítják ruhabojtjukat (szegélybojtjukat),

Máté23.6. kedvelik pedig az első helyeket a lakomákban (díszebédeken) és a zsinagógákban (gyülekezetekben) az elől üléseket,

Máté23.7. és az üdvözléseket (köszöntéseket) a (piac-, vásár-) tereken is, hogy az emberek így hívják őket: rabbi,

Máté23.8. ti pedig ne(hogy) rabbinak hívassátok magatokat, mert egy a tanítómesteretek, ti pedig mind testvérek vagytok,

Máté23.9. és senkit e földön nehogy atyának hívjatok, mert egy a ti Atyátok, az égi (aki az égben van),

Máté23.10. nehogy vezető (tanító) mestereknek (hitoktatóknak) hívassátok magatokat, mert egy a ti tanító (oktató) mesteretek: a Krisztus,

Máté23.11. aki nagyobb közületek, az a (diakónus) szolgátok legyen,

Máté23.12. aki pedig felmagasztalja magát, megalázzák, és aki magát megalázza, felmagasztalják.

Máté23.13. De jaj nektek színészkedő (kétszínű) írástudók és farizeusok, mert bezárjátok az Egek (Istenének) Királyságát az emberek előtt, mert ti nem mentek be, de a befelé menőket sem engeditek bemenni.

Máté23.14. (Jaj nektek kétszínű írástudók és farizeusok, mert az özvegyek házait felemésztitek hosszú imádságok színlelése alatt, ezért súlyosabb ítélet alá estek.)

Máté23.15. Jaj nektek kétszínű írástudók és farizeusok, mert körüljárjátok a tengert és a szárazföldet, hogy egy áttérőt szerezzetek és miután sikerült, a gyehenna fiaivá teszitek magatoknál kétszerte inkább.

Máté23.16. Jaj nektek vak vezetők, akik ezt mondjátok: aki a templomra esküszik, az semmi, de aki a templom aranyára esküszik, az kötelezi.

Máté23.17. Balgák és vakok, hát mi nagyobb, az arany, vagy a templom, amely megszenteli az aranyat ?

Máté23.18. és aki az áldozati oltárra esküszik, az semmi, de aki a rajta lévő áldozati ajándéokra esküszik, az kötelez.

Máté23.19. Balgák és vakok ! hát mi nagyobb az áldozati ajándék vagy az áldozati oltár, amely megszenteli az ajándékot ?

Máté23.20. Aki tehát az áldozati oltárra esküszik, esküszik rá, meg mindarra, ami rajta van,

Máté23.21. és aki a templomra esküszik, esküszik arra, aki benne lakik

Máté23.22. és aki az égre esküszik, az Isten trónjára esküszik és arra, aki rajta ül.

Máté23.23. Jaj nektek kétszínű írástudók és farizeusok, mivel tizedet adtok a mentából, a kaporból és a köményből, de elhagyjátok azt, ami a törvényben fontosabb: az ítéletet, az irgalmat és a hithűséget, pedig ezeket kellene megtenni és azokat sem elhagyni.

Máté23.24. Vak vezetők ! Akik kiszűritek a szűnyogot, de a tevét lenyelitek.

Máté23.25. Jaj nektek, kétszínű írástudók és farizeusok, mert megtisztítjátok a pohár és a tál külsejét, de belül tele van kapzsisággal (rablott holmival) és mértéktelenséggel.

Máté23.26. Vak farizeus ! tisztítsd meg előbb a poharad (és a tálad) belsejét, hogy külseje is tiszta legyen.

Máté23.27. Jaj nektek, képmutató (kétszínű) írástudók és farizeusok, mert hasonlítok a kimeszelt sírokhoz, amelyek kívülről szépek (szemre valóknak) látszanak, de belül tele vannak halottak csontjaival és minden tisztátalansággal,

Máté23.28. Így ti is kívülről ugyan az emberek előtt igazságosoknak (igazultaknak) látszotok, de belül tele vagytok kétszínűséggel és törvényteleniséggel.

Máté23.29. Jaj nektek, kétszínű írástudók és farizeusok, mert építitek a próféták sírjait és díszítitek az igaz(ult)ak síremlékeit,

Máté23.30. és ezt mondjátok: ha apáink napjaiban éltünk volna, nem lettünk volna bűnrészesek a próféták vérében,

Máté23.31. így magatok tanúskodtok arról, hogy a próféták gyilkosainak a fiai vagytok.

Máté23.32. Töltsétek hát be ti is apáitok mértékét.

Máté23.33. Kígyók, viperák fajzata, hogyan menekülhetnétek meg a gyehennára ítélestdől ?

Máté23.34. Ezért küldök hozzátok prófétákat, bölcseket és írástudókat, és ezek közül egyeseket (némelyeket) megöltök és keresztre feszíttek és másokat megkorbácsoltok a zsinagógáitokban és városról-városra üldöztök,

Máté23.35. úgyhogy rátok száll minden igaz(ult) vér(e), amit a földön kiontottak az igaz(ságos) Ábel vérétől egészen Zakariásnak, Barakiás fiának véréig, akit a templom és az áldozati oltár között gyilkoltatok meg.

Máté23.36. Ámen, mondom nektek, mindez eljön erre a nemzedékre.

Máté23.37. Jeruzsálem, Jeruzsálem, (mely) megöli a prófétákat és megkövezed a hozzád küldötteket, hányszor akartam összegyűjteni a gyermekeidet, mint a madár összegyűjti fiókáit szárnyai alá, és nem akartátok.

Máté23.38. Lám meglátjátok, elhagyatott lesz a házatok,

Máté23.39. mert mondom nektek (egyáltalán) nem láttok engem mostanától fogva, amíg nem mondjátok: áldott, aki az Úr nevében jön !

24.

Máté24.1. És amikor Jézus kijött a templomépületből, tovább ment és tanítványai odamentek hozzá, hogy mutogassák a templom épületeit.

2. Jézus pedig ezt mondta nekik: nem látjátok mindezeket ? Ámen, mondom nektek, nem marad itt kő kövön, amelyet le nem rombolnának.

Máté24.3. Amikor pedig az Olajfák hegyén leült, a tanítványok odamentek hozzá külön és ezt mondták: mondd meg nekünk, mikor lesznek meg ezek és mi lesz a jele eljövetelednek (megjelenésednek) és a (világ)korszak (aion) bevégeződésének ?

Máté24.4. válaszolt Jézus, ezt mondta nekik: vigyázzatok (figyeljete), nehogy valaki félrevezessen (megtévesszen, tévútra vezessen) titeket,

Máté24.5. mert sokan jönnek az én nevemben, ezt mondják: én vagyok a Krisztus és sokakat megtévesztenek.

Máté24.6. Hallani fogtok pedig háborúkról és háborús hírekről, meglássátok meg ne rémüljete (riadjatok), mert mindezeknek meg kell lenni, de ez még nem a vég,

Máté24.7. mert nemzet támad (kel fel) nemzet ellen és királyság királyságra és lesznek éhségek, ragályos betegségek és helyenként földrengések,

Máté24.8. mindez pedig a vajúdási fájdalmak (gyötrelmek) kezdete.

Máté24.9. Ekkor majd nyomorúságra kiszolgáltatnak (átadnak) és megölnék titeket, és gyűlöletesek lesztek minden nemzet előtt az én nevem miatt (nevemért),

Máté24.10. és akkor sokan elbotlanak (eltántorodnak) és egymást elárulják (kiszolgáltatják) és gyűlölik,

Máté24.11. és sok hazug (ál) próféta lép fel, és sokakat megtévesztenek,

Máté24.12. és a törvénytelenység növekedésével sokakban kihűl a szeretet.

Máté24.13. Aki azonban a végsőig kitart, megmenekül (meg lesz mentve, meg lesz tartva, üdvözül),

Máté24.14. és Isten Királyságának ezt az evangéliumát (örömhíret) hírnökök fogják hirdetni az egész lakott földkerekségen tanúbizonyságul minden nemzetnek és akkor jön el a vég.

Máté24.15. Amikor tehát meglátjátok, hogy a pusztítás iszonyatossága, amelyről Dániel próféta beszélt, a szent helyen áll - aki olvassa, értse meg -

Máté24.16. akkor akik Júdeában vannak, meneküljenek a hegyek közé,

Máté24.17. aki a tetőn van, nehogy leszálljon, hogy házából valamit kivigyen,

Máté24.18. és aki a mezőn van, nehogy visszaforduljon (hazamenjen) felsőruhájáért.

Máté24.19. Jaj pedig a várandós és a szoptatós asszonyoknak azokban a napokban.

Máté24.20. Imádkozzatok, hogy menekülésetek ne télen legyen, vagy szombaton,

Máté24.21. mert nagy nyomorúság lesz akkor, amilyen nem volt a világ kezdete óta mostanáig és nem is lesz,

Máté24.22. és ha nem rövidülnének meg azok a napok, nem menekülne meg egy lény /(hús)test/ sem, de a választottak kedvéért megrövidülnek azok a napok.

Máté24.23. Akkor ha valaki azt mondja nektek: nézzétek, itt van a Krisztus, vagy ott, nehogy elhiggyétek,

Máté24.24. mert hamis krisztusok és hamis próféták támadnak (lépnek föl) és nagy jeleket és csodákat visznek végbe (mutogatnak), hogy tévútra vezessék, ha lehet, még a kiválasztottakat is.

Máté24.25. Lám, előre megmondtam nektek,

Máté24.26. ha tehát azt mondják nektek: nézzétek, a pusztában van, nehogy kimenjete! nézzétek: a kamrákban, ne higgyétek.

Máté24.27. Mert miképp a villámlás napkeleten támad és napnyugatig ellátszik, úgy lesz az Emberfiának megjelenése (visszajövele) is.

Máté24.28. Mert ahol hulla van, odagyűl(ekez)nek a keselyűk.

Máté24.29. Mindjárt pedig ama napok nyomorúsága után a nap elsötétedik, a hold nem ad világosságot, és a csillagok lehullanak az égről és az egek hatalmasságai (erői) megrendülnek.

Máté24.30. Ekkor feltűnik (megjelenik) az égen az Emberfiának a jele, és akkor jajveszékél (mellét veri) majd a föld minden népe (törzse, nemzetsége) és meglátják, amint eljön az Emberfia az ég felhőin, hatalommal és nagy dicsőséggel

Máté24.31. és elküldi az angyalait harsonazengéssel (kürtszóval) és összegyűjtik a választottait a négy égtáj felől minden irányából az ég egyik szélétől a másikig.

Máté24.32. A fügefától tanuljátok meg a példázatot: amikor ága már zsenge és levelei kihajtottak, tudjátok, hogy közel van a nyár.

Máté24.33. Így ti is, amikor mindezeket látjátok, vegyétek tudomásul, hogy (Ő) közel van: a küszöbön.

Máté24.34. Ámen, mondom nektek, nem múlik el ez a nemzedék, míg mindezek be nem következnek.

Máté24.35. Az ég és föld elmúlnak, de az én szavaim (Igém) semmiképpen el nem múlnak.

Máté24.36. Azt a napot és órát azonban senki sem tudja, még az ég angyalai sem, csak egyedül az Atya,

Máté24.37. mert mint a Noé napjai, úgy lesz az Emberfiának visszajövele is,

Máté24.38. mert ahogyan az özönvíz előtti napokban volt, hogy ettek és ittak, házasodtak és férjhez mentek egészen addig a napig, amelyen Noé bement a bárkába,

Máté24.39. és semmit sem tudtak, amíg (nem) jött az özönvíz és el nem sodort mindent, így lesz majd az Emberfiának a visszajövele (megjelenése) is.

Máté24.40. Akkor (ha) ketten lesznek a mezőn, az egyiket felveszik, a másikat otthagyják.

Máté24.41. Ha két asszony öröl a malomban, az egyiket felveszik, a másikat otthagyják.

Máté24.42. Legyetek hát éberek (virrasszatok) mert nem tudjátok, melyik órában érkezik Uratok.

Máté24.43. Ezt pedig értsétek meg: hogyha a házigazda tudná, melyik őrváltáskor (éjjeli órában) jön a tolvaj, bizonyára vigyázna és nem engedné, hogy betörjön a házába.

Máté24.44. Ezért ti is legyetek készen, mert amely órában nem gondoljátok, eljön az Emberfia.

Máté24.45. Ki tehát a hű és értelmes rabszolga, akit ura házanépe fölé állított, hogy kellő időszakban kiadja azok táplálékát (eledelét) ?

Máté24.46. Boldog az a rabszolga, akit visszatérő (hazatérő) ura ebben a tevékenységben talál.

Máté24.47. Ámen, mondom nektek, hogy minden vagyona fölé állítja őt,

Máté24.48. ha azonban a rabszolga hitvány és szívében (magában) ezt mondja: késik (elidőzik) az uram,

Máté24.49. és a rabszolgatársait verni kezdi, együtt eszik és iszik a részegesekkel,

Máté24.50. megérkezik majd ennek a rabszolgának az ura egy napon, amikor nem várja és abban az órában, amelyben nem is gondolja (sejti),

Máté24.51. és kettévágja őt és sorsrészét a kétszínűek közé helyezi, lesz ott sírás és fogcsikorgatás.

25.

Máté25.1. Akkor hasonló lesz majd az Egek (Istenének) Királysága tíz szüzhöz, akik fogták (elővették) lámpásaikat és kimentek a vőlegény elé találkozóra.

Máté25.2. Őt pedig balga volt közülük és őt okos (meggondolt, értelmes),

Máté25.3. mert a balgák amikor kézbe fogták (vették) lámpá(sa)ikat nem vittek magukkal olajat.

Máté25.4. Az okosak pedig lámpásaikkal együtt olajat is vittek (magukkal) a korszokban.

Máté25.5. A vőlegény pedig késett (elidőzött), elálmosodtak mind(nyájan) és elszunnyadtak.

Máté25.6. Éjfélkor azonban kiáltás hallatszott: lám! itt a vőlegény, jöjjetek elébe!

Máté25.7. Ekkor a szüzek mind felkeltek és rendbehozták lámpá(sa)ikat.

Máté25.8. A balgák pedig ezt mondták az okosoknak: adjatok nekünk olajotokból, mert a mi lámpá(sa)ink kialusznak.

Máté25.9. Az okosak pedig ezt válaszolták: nem lehet, hisz akkor nem lesz elég sem nekünk, sem nektek: menjetek inkább a kereskedőkhöz és vegyetek magatoknak.

Máté25.10. Amíg pedig vásárolni voltak, megérkezett a vőlegény és akik készen voltak, bementek vele a lakodalomba és bezárták az ajtót.

Máté25.11. Később pedig megérkezett a többi szűz is és ezt mondták: uram, uram, nyiss ajtót nekünk !

Máté25.12. De az így válaszolt: Ámen, mondom nektek, nem ismerlek titeket.

Máté25.13. Legyetek hát éberek (virrasszatok), mert nem tudjátok sem a napot, sem az órát, (amelyen az Emberfia eljön).

Máté25.14. Mert úgy van ez, mint amikor egy ember, aki külföldre utazott, maga elé (magához) hívta rabszolgáit és átadta nekik vagyonát,

Máté25.15. és (az) egyiknek öt talentumot adott és a másinak kettőt, harmadiknak pedig egyet, mindegyiknek képessége szerint, és elutazott külföldre.

Máté25.16. Aki öt talentumot kapott, kiment, forgatta (dolgozott vele) és még ötöt szerzett.

Máté25.17. Hasonlóképpen, aki kettőt kapott, más kettőt szerzett.

Máté25.18. Aki pedig az egyet kapta, elment, földbe ásta és elrejtette ura pénzét.

Máté25.19. Sok idő múlva pedig megérkezett azoknak a rabszolgáknak ura és számadást tartott velük,

Máté25.20. és (oda)jött az, aki az öt talentumot kapta, másik öt talentumot hozott és ezt mondta: uram, öt talentumot adtál át nekem: nézd másik öt talentumot szereztem hozzá (nyertem rajta).

Máté25.21. (Ezt) mondta neki az ura: jól van jó és hűséges rabszolgám, kevesen hű voltál, sokat bízok rád: menj be urad örömébe,

Máté25.22. odajött az is, aki a két talentumot kapta, ezt mondta: uram, két talentumot adtál át nekem: nézd, másik két talentumot szereztem hozzá (nyertem rajta).

Máté25.23. Ura ezt mondta neki: jól van, jó és (hit)hű rabszolgám, kevesen (hit)hű voltál, sokat bízok rád: menj be urad örömébe,

Máté25.24. odajött pedig az is, aki az egy talentumot kapta, ezt mondta: uram, tudom (ismerlek téged), hogy kemény ember vagy: aratsz ott, ahol nem vetettél, és ott is gyűjtesz, ahová magot nem szórtál.

Máté25.25. És ezért félttem, elmentem és elástam (elrejtettem) a földbe a talentumodat, nézd, itt van, ami a tied.

Máté25.26. Az úr azonban így válaszolt neki: gonosz és lusta rabszolga, tudad, hogy aratok, ahol nem vettem és gyűjtök, ahova nem szórtam,

Máté25.27. tehát ezüstpénzemet pénzváltókhhoz kellett volna vinned, hogy amikor megérkezem, kamatostul kapjam meg azt, ami az enyém.

Máté25.28. Vegyétek el tehát tőle a talentumot, és adjátok annak, akinek tíz talentuma van.

Máté25.29. mert mindenkinek adnak, akinek van, kap és bővölködni fog, akinek pedig nincs, még azt is elveszik tőle, amije van,

Máté25.30. és a semmirekellő (hasznavehetetlen) rabszolgát pedig dobjátok ki a külső sötétségbe. Ott lesz sírás és fogcsikorgatás.

Máté25.31. Amikor pedig eljön az Emberfia dicsőségében, és vele angyalai mind, akkor helyet foglal dicsőségének trónján,

Máté25.32. és összegyűjtenek elébe minden nemzetet és elválasztják őket egymástól, mint a pásztor elválasztja a juhokat a kecskéktől,

Máté25.33. és a juhokat jobb keze felől állítja, és a kecskéket pedig baloldalára.

Máté25.34. Ekkor ezt mondja a Király a jobb oldalán állóknak: jertek ide, Atyám áldottai, vegyétek birtokba a világ levetése (alapítása) óta nektek készített királyságot,

Máté25.35. mert éheztem és ennem adtatok, szomjaztam és innom adtatok, idegen vendég voltam és befogadtatok,

Máté25.36. mezítelen (voltam) és felruháztatok, beteg (gyengélkedő) voltam és meglátogattatok (felkerestetek) engem, börtönben voltam és eljöttetek hozzám,

Máté25.37. ekkor így válaszolnak majd az igaz(ságos)ak neki: Uram, mikor láttunk téged éhezni, hogy tápláltunk volna, vagy szomjazni, hogy megittattunk volna téged ?

Máté25.38. mikor láttunk téged mint idegent, hogy befogadtunk volna, vagy mint mezítelent, hogy felruháztunk volna,

Máté25.39. mikor láttunk téged mint beteget vagy mint börtönlakót, hogy hozzád mentünk volna ?

Máté25.40. és így válaszolt a Király nekik: Ámen, mondom nektek, hogy amit eggyel e legkisebb testvéreim közül tettetek, velem tettétek.

Máté25.41. Ekkor a bal keze felől állóknak is szól majd: menjetek el tőlem átkozottak az aioni /világ)korszakig tartó/ tűzbe, amely az ördög és angyalai számára készült,

Máté25.42. mert éheztem és nem adtatok enni, szomjaztam és nem itattatok,

Máté25.43. idegen voltam és nem fogadtatok be engem, mezítelen voltam és nem ruháztatok fel, beteg (gyengélkedő) voltam és börtönlakó voltam és nem látogattatok meg (engem),

Máté25.44. akkor azok is válaszolnak (majd) néki (és ezt mondják): Uram, mikor láttunk téged éhezni, vagy szomjazni, vagy idegennek vagy mezítelennek, vagy betegnek vagy börtönben levőnek és (diakónusként) nem szolgáltunk néked ?

Máté25.45. Ekkor így válaszol nekik: Ámen, mondom nektek, ezeket, amit eggyel a kisebbek közül nem tettetek, velem nem tettétek meg.

Máté25.46. és ezek majd elmennek az aioni /(világ)korszakig tartó/büntetésre, az igaz(ságos)ak pedig az aioni /(világ)korszakig tartó/életbe,

26.

Máté26.1. és történt, hogy bevégezte Jézus mind e szavakat (Igéket), (ezt) mondta tanítványainak:

Máté26.2. tudjátok, hogy két nap múlva páska(húsvét) lesz és az Emberfiát átadják, hogy keresztre feszítsék.

Máté26.3. Ekkor összegyűltek a főpapok és a nép vénei a Kajafásnak nevezett főpap udvarába,

Máté26.4. és együtt tanácskoztak, hogy Jézust csellel megfogják és megölik,

Máté26.5. de (ezt) mondták: ne az ünnepen, nehogy zavargás legyen a nép közt.

Máté26.6. Amikor Jézus Betániában a leprás Simon házában volt,

Máté26.7. odament hozzá egy asszony, akinél egy alabástrom edényben drága illatos olaj (kenet) volt, és rátöltötte a fejére ott amint (az asztalnál) feküdt.

Máté26.8. A tanítványok pedig látva ezt, neheztelve rá, ezt mondták: mire való ez a pazarlás (tékozlás) ?

Máté26.9. Mert drágán el lehetett volna adni és a koldusszegényeknek adni (szétosztani).

Máté26.10. Észrevette pedig (ezt) Jézus és ezt mondta nekik: mit bántjátok ezt az asszonyt ? hiszen szép dolgot művelt velem,

Máté26.11. mert koldusszegények mindenkor veletek lesznek, de én nem leszek veletek mindig,

Máté26.12. amikor ezt az illatos olajat testemre öntötte, a temetésemre (nézve) tette.

Máté26.13. Ámen, mondom nektek, bárhol az egész világon ahol csak hirdetik majd az evangéliumot, az ő tettéről is megemlékeznek.

Máté26.14. Ekkor egy a tizenkettő közül, akit (is) karióti Júdásnak mondanak, elment a főpapokhoz,

Máté26.15. és ezt mondta: mit akartok nekem adni ? és én kezetekbe juttatom (átadom) Öt. Azok pedig harminc ezüstöt utaltak ki neki,

Máté26.16. és ettől kezdve kereste az alkalmat, hogy kiszolgáltassa Öt.

Máté26.17. A kovásztalan kenyér (ünnepének) első napján pedig odamentek a tanítványok Jézushoz, és ezt mondták: hol készítsük el számodra a húsvéti vacsorát (páskát), hol akarod megenni ?

Máté26.18. Ő pedig ezt mondta: menjetek be a városba, egy bizonyos emberhez és mondjátok neki: a tanítómester ezt üzeni: az én időm közel van, nálad fogyasztom el a húsvéti vacsorámat (tartom meg a páskát) tanítványaimmal,

Máté26.19. és úgy tettek a tanítványok, amint parancsolta (meghagyta) nekik Jézus és elkészítették a páskát (a húsvéti bárányt).

Máté26.20. Mikor pedig este lett, asztalhoz telepedett a tizenkét tanítvánnyal,

Máté26.21. és evés közben mondta nekik: Ámen, mondom nektek, egy közölet elárul (átad) engem,

Máté26.22. és igen (nagyon) megszorodtak, kezdték neki egyenként mondani: tán csak nem én vagyok Uram ?

Máté26.23. Ő pedig ezt válaszolta: aki kezét velem együtt mártja a tálba, az árul el engem.

Máté26.24. Az Emberfia elmegy ugyan, amint meg van írva róla, de jaj annak az embernek, aki az Emberfiát elárulja. Jobb volna neki, ha meg sem született volna (létre sem jött volna).

Máté26.25. Megszólalt pedig Júdás, az áruló, ezt mondta: tán csak nem én vagyok az, Rabbi ? Ezt mondta neki (Jézus): te mondtad.

Máté26.26. Miközben ettek Jézus kezébe vette a kenyeret, megáldotta, megtörte és a tanítványoknak adta, ezt mondta: vegyétek, egyétek, ez az én testem,

Máté26.27. és vette a poharat és hálát adva nekik adta, ezt mondta: igyatok ebből mindnyájan,

Máté26.28. mert ez az én vérem, a szövetségé, amelyet sokakért kiontanak a bűnök bocsánatára.

Máté26.29. Mondom pedig nektek: nem iszom mostantól fogva a szőlőnek ebből a terméséből addig a napig, amikor majd azt az újat iszom veletek az Atyám királyságában,

Máté26.30. és dicséneket énekelve kimentek az Olajfák hegyére.

Máté26.31. Ekkor mondta nekik Jézus: ti mindnyájan megbotránkoztok bennem ma éjszaka, mert meg van írva: megverem a pásztort és szétszóródnak a nyáj juhai,

Máté26.32. de azután, hogy feltámadtam, előttetek megyek Galileába,

Máté26.33. ekkor Péter ezt mondta neki: ha mindnyájan megbotránkoznak is benned, én soha meg nem botránkozom.

Máté26.34. Ezt mondta neki Jézus: Ámen, mondom neked, hogy ezen az éjszakán, mielőtt a kakas megszólal, háromszor megtagadsz engem.

Máté26.35. Ezt mondta neki Péter: Ha meg is kell veled együtt hálnom, akkor sem tagadlak meg soha. Hasonlóan szóltak a tanítványok is mind.

Máté26.36. Ekkor elment velük Jézus egy Getsemané nevű helyre és ezt mondta a tanítványainak: üljete le itt, amíg elmegyek és amott imádkozom.

Máté26.37. És maga mellé vette Pétert és Zebedeus két fiát, szomorkodni kezdett és gyötrődni,

Máté26.38. ekkor mondta nekik: halálos szomorúság fogta el a lelkemet, maradjatok itt és virrasszatok velem,

Máté26.39. és kissé előrement, arcra borult, imádkozott és ezt mondta: Atyám, ha lehetséges, múljék el e pohár tőlem, mégis ne úgy legyen, amint én akarom, hanem amint Te.

Máté26.40. Ekkor odament a tanítványokhoz és alva találta őket és ezt mondta Péternek: ennyire nem bírtok egy órát sem virrasztani (ébren lenni) velem ?

Máté26.41. Virrasszatok (legyetek ébren) és imádkozzatok, nehogy kísértésbe (megpróbáltatásba) essetek (kerüljete) (mert) a szellem ugyan kész, de a (hús)test gyöngé.

Máté26.42. Másodszor megint elment, imádkozott, ezt mondta: Atyám, ha nem múlhatik el ez a pohár, hogy ki ne igyam, legyen meg a Te akaratod.

Máté26.43. és mikor visszatért ismét elszunnyadva találta őket, mert a szemük elnehezedett,

Máté26.44. és otthagya őket, ismét elment, imádkozott harmadszor újra, ugyanazon szavakkal.

Máté26.45. Ekkor a tanítványokhoz ment, ezt mondta nekik: szunnyadjatok tovább most már és pihenjeteK, lám! közel van az óra és az Emberfiát a bűnösök kezébe adják.

Máté26.46. ÉbredjeteK, induljunk (keljeteK fel, menjünk). Lám! közeledik, aki elárul engem.

Máté26.47. És mikor még beszélt, lám! Jött Júdás a tizenkettő egyike és nagy tömeg jött vele harcikardokkal és dorongokkal (felfegyverkezve), a főpapoktól és a nép véneitől.

Máté26.48. Az árulója pedig jelt adott azoknak, ezt mondta: akit megcsókolok Ő az, fogjátok (ragadjátok) meg

Máté26.49. és mindjárt odalépett Jézushoz, ezt mondta: örömet kívánok Rabbi! és megcsókolta.

Máté26.50. Jézus pedig ezt mondta neki: barátom, ezért jöttél ! Ekkor odamentek, kezüket Jézusra vetették és megragadták,

Máté26.51. és íme, egy a Jézussal lévők közül kinyújtotta (felemelte) kezét, kihúzta harcikardját és rásújtott a főpap rabszolgájára, és levágta a fülét.

Máté26.52. Ekkor mondta neki Jézus: tedd vissza a helyére harcikardodat, mert mindenki aki harcikardot ragad, harcikard által pusztul el.

Máté26.53. Vagy azt gondolod (úgy véled), nem kérhetném Atyámat és most mellém állítana több mint tizenkét sereg angyalt ?

Máté26.54. de akkor hogyan teljesednének be az Írások, mivel hogy ennek így kell lenni ?

Máté26.55. Ebben az órában mondta Jézus a tömegnek: mint egy rablóra úgy jöttetek ki harcikardokkal és dorongokkal hogy elfogjatok ? Naponként a templomépületben ültem, tanítottam és nem fogtatok el.

Máté26.56. De mindez azért lett, hogy betelje(sedje)nek a próféták írásai. Ekkor a tanítványok mind elhagyták Őt, elmenekültek.

Máté26.57. Akik pedig elfogták Jézust, Kajafás főpaphoz vezették, ahol az írástudók és a vének már összegyűltek.

Máté26.58. Péter pedig követte Őt távolról (messziről) a főpap udvaráig és bement, bent leült a parancsvégrehajtó szolgák (poroszlók) közé, hogy lássa mi lesz a vége.

Máté26.59. A főpapok pedig (és a vének) és az egész főtanács hamis tanúságtételt kerestek Jézus ellen, hogy Őt halálra adják (megöljék),

Máté26.60. de nem találtak, noha sok hamis tanú jött elő, de végül jelentkeztek ketten,

Máté26.61. ezt mondták: ez azt állította: le tudom bontani az Isten templomát, és három nap alatt felépítem,

Máté26.62. és felállt a főpap, ezt mondta neki: semmit se válaszolsz azokra amit ezek ellened tanúvallomásként felhoznak ?

Máté26.63. Jézus azonban hallgatott, és a főpap ezt mondta neki: megesketlek téged az élő Istenre, hogy mondd meg (nekünk), (hogy) te vagy-e Krisztus, az Isten Fia ?

Máté26.64. Ezt mondta neki Jézus: te mondtad, sőt többet mondok nektek, mostantól fogva meglátjátok majd az Emberfiát, amint a Mindenható (Hatalmas) jobbján ül és az ég felhőin eljön.

Máté26.65. Erre a főpap megszagatta (felső)ruháit, ezt mondta: káromkodott. Mi szükség van még tanú(bizony)ságtevőkre (tanúkra). Lám! most hallottátok a káromkodást,

Máté26.66. mit gondoltok ? azok pedig válaszoltak, ezt mondták: méltó a halálra (halált érdemel).

Máté26.67. Ekkor arcába köptek és ököllel verték, mások meg vesszővel csapdosták,

Máté26.68. ezt mondták: prófétáld meg nekünk, Krisztus, ki ütött meg téged ?

Máté26.69. Péter pedig kint ült az udvaron, és odament hozzá egy szolgáló leány és ezt mondta: te is a galileai Jézussal voltál !

Máté26.70. Ő azonban letagadta mindannyiuk előtt, ezt mondta: nem értem, mit mondasz,

Máté26.71. amikor pedig kiment a kapualjba, meglátta őt egy másik szolgáló is és ezt mondta az ott lévőknek: ez a názáreti Jézussal volt,

Máté26.72. És megint letagadta Őt esküvel, hogy: nem ismerem ezt az embert.

Máté26.73. Kis idő múlva pedig az ott állók mentek Péterhez és ezt mondták (neki): valóban, te is közülük való vagy, mert a megszólalásod is nyilvánvalóvá tesz téged.

Máté26.74. Ekkor átkozódni és esküdözni kezdett, hogy: nem ismerem azt az embert ! És mindjárt megszólalt a kakas.

Máté26.75. és Péter visszaemlékezett Jézus beszédére, amit mondott neki, hogy: mielőtt a kakas megszólal, háromszor tagadsz meg engem, és kiment és keservesen sírt (zokogott).

27.

Máté27.1. Amikor pedig megvirradt, tanácsot tartottak mind a főpapok és a nép vénei Jézus ellen, hogy halálra juttatják,

Máté27.2. és megkötözve elvezették és átadták (Poncius) Pilátusnak a helytartónak.

Máté27.3. Ekkor Júdás, aki elárulta, látva hogy elítélték, megbánta tettét, és visszavitte a harminc ezüstpénzt a főpapoknak és véneknek,

Máté27.4. és ezt mondta: vétkeztem, hogy elárultam az ártatlan vért. Azok pedig ezt válaszolták: mi közünk hozzá, a te dolgod.

Máté27.5. (Erre) odahajította az ezüstpénzeket a templomba, eltávozott, ment és fölakasztotta magát.

Máté27.6. A főpapok fölszedték az ezüstpénzeket, ezt mondták: nem szabad ezt a templom kincstárába tenni, mivel vér díja.

Máté27.7. Tanácsot tartottak és megvásárolták belőle a fazekas mezejét az idegenek temetőjéül,

Máté27.8. ezért hívják azt a mezőt Vérmezőnek a mai napig.

Máté27.9. Ekkor teljesedett be Jeremiás próféta kijelentése, aki ezt mondta: vették a harminc ezüstöt, a megbecsültnek az árát, akit Izrael fiai ennyire becsültek,

Máté27.10. és odaadták (azt) a fazekas mezejéért, amint az Úr megparancsolta (rendelte) nekem.

Máté27.11. Jézust pedig a helytartó elé állították és megkérdezte Őt a helytartó, ezt mondta: te vagy-e a zsidók királya ? Jézus pedig ezt mondta: te mondd,

Máté27.12. és amikor vádolták Őt a főpapok és a vének, semmit sem válaszolt,

Máté27.13. ekkor ezt mondta neki Pilátus: nem hallod mily sok tanúbizonyságot tesznek ellened ?

Máté27.14. és nem válaszolt neki egy szavára sem, úgyhogy a helytartó szerfölött elcsodálkozott.

Máté27.15. Ünnepenként pedig a helytartó egy foglyot szokott szabadon bocsátani a néptömeg akaratának megfelelően.

Máté27.16. Volt pedig akkor egy hírhedt foglya, aki Barabbásnak neveztek.

Máté27.17. Amikor összegyűltek, ezt mondta nekik Pilátus: kit akartok, hogy szabadon bocsássak nektek: Barabbást, vagy Jézust, akit Krisztusnak mondanak ?

Máté27.18. mert tudta, hogy irigységből adták a kezébe.

Máté27.19. Mikor pedig az ítélobírók székén ült, hozzá küldött a felesége, ezt üzenve: nehogy beavatkozzál ennek az igaz(ságos) embernek a dolgába, mert sokat szenvedtem ma álom(látás)ban miatta.

Máté27.20. A főpapok pedig és a vének rábeszéltek a tömeget, hogy Barabbást követelje, Jézust pedig veszítsék el,

Máté27.21. a helytartó pedig, ezt mondta nekik: kit akartok, hogy a kettő közül elbocsássam néktek ? Azok pedig azt mondták: Barabbást.

Máté27.22. Pilátus ezt mondta nekik: mit csináljak tehát Jézussal, akit Krisztusnak mondanak ? ezt mondták mindnyájan: feszítsd keresztre !

Máté27.23. A helytartó pedig (nyomatékosan) szólt: de hát mi rosszat követett el ? de azok annál harsányabban ordítottak, ezt mondták: feszítsd keresztre !

Máté27.24. Amikor pedig látta Pilátus, hogy semmit sem tud elérni, sőt a zajongás mindinkább növekszik, vizet hozatott, megmosta kezét a tömeg előtt és ezt mondta: ártatlan vagyok ennek az igaz(ságos) embernek véretől, ti lássátok,

Máté27.25. és válaszul az egész nép, ezt mondta: az Ő vére rajtunk, és a gyermekeinken,

Máté27.26. ekkor szabadon bocsátotta nekik Barabbást, Jézust pedig megkorbácsoltatta, azután átadta, hogy keresztre feszítsék.

Máté27.27. Ekkor a helytartó katonái magukkal vitték Jézust a helytartóságra (pretoriumba) és köré gyűjtötték az egész helyőrséget (zászlóaljat),

Máté27.28. és megfosztották ruháitól (levetköztették), bíborszín köpönyeget terítettek rá,

Máté27.29. tövisből koszorút fontak és fejére tették és nádszálat adtak jobb kezébe és térdet hajtottak előtte, csúfolták, ezt mondták: örömet kívánunk, zsidók királya !

Máté27.30. és megköpdösték, fogták a nádat, és fejéhez verték.

Máté27.31. és miután kicsúfolták, levették róla a köpönyeget és felöltöztették ruháiba és elvezették, hogy keresztre feszítsék.

Máté27.32. Kifelé menet, találkozott egy cirénei emberrel, névszerint Simonnal, ezt kényszerítették, hogy vigye Jézus keresztjét,

Máté27.33. és megérkeztek (felértek) a Golgota nevű helyre, ami Koponyahelyet jelent,

Máté27.34. epével kevert bort adtak neki inni, és mikor megízlelte, nem akart inni,

Máté27.35. miután keresztre feszítették, ruháin sorsvetéssel megosztották, (hogy beteljesedjék a próféta kijelentése: elosztották maguk közt ruháimat, és köntösömre sorsot vetettek),

Máté27.36. azután leültek és ott őrizték,

Máté27.37. és feje fölé helyezték az elítélésének okát jelző feliratot: ez Jézus, a zsidók királya !

Máté27.38. Ekkor feszítettek keresztre vele együtt két rablót, egyiket jobbról, a másikat balról.

Máté27.39. Az arra menők káromolták (szidták) Őt, fejüket csóválták (rázták),

Máté27.40. és ezt mondták: te, aki lebontod a templomot és három nap alatt felépíted, mentsd meg magadat, ha Fia vagy az Istennek, lépj is le a keresztfáról.

Máté27.41. Hasonlóképpen gúnyolták a főpapok, az írástudókkal és a vénekkel együtt, ezt mondták:

Máté27.42. másokat megmentett, magát nem képes megmenteni. (Ha) Izrael királya Ő: lépjen le most a keresztről és mi is hiszünk benne.

Máté27.43. Istenre bízta magát, ragadja el most, ha akarja, hisz azt mondta: Isten Fia vagyok.

Máté27.44. Ugyanígy szidalmazták a Vele együtt keresztfeszített rablók is.

Máté27.45. Hat órától kezdve pedig sötétség borult az egész földre, kilenc óráig.

Máté27.46. Kilenc óra tájban pedig Jézus felkiáltott nagy hangon, ezt mondta: Éli, Éli, lama sabaktáni ? azaz: Istenem, Istenem, miért hagytál el engem ?

Máté27.47. Amikor ezt az ott állók közül egyesek hallották, így szóltak: Illést hívja (szólítja) ez.

Máté27.48. És egy közülük mindjárt odafutott, fogott egy ecettel telített szivacsot és nádszálla tűzve inni adott neki.

Máté27.49. A többiek pedig ezt mondták: hadd lássuk, eljön-e Illés, hogy megmentse Őt.

Máté27.50. Jézus pedig ismét nagy hangon kiáltott, és kibocsátotta szellemét.

Máté27.51. És lám ! a templom függönye felülről egészen az aljáig kettészakadt. A föld megrendült, és kősziklák repedeztek meg,

Máté27.52. és a síremlékek felnyíltak és sok elhunyt szentnek a teste életre kelt,

Máté27.53. és kijöttek a síremlékekből az Ő életrekelése után, bementek a szent városba és megjelentek sokaknak.

Máté27.54. A százados pedig és akik vele együtt őrizték Jézust, látták a földrengést és amik történtek, nagyon megijedtek, s ezt mondták: valóban Isten Fia volt ez !

Máté27.55. Voltak pedig ott asszonyok sokan, akik messziről (távolról) nézték, akik Galileából követték Jézust, és szolgáltak neki,

Máté27.56. közöttük volt Mária a magdalai, és Mária, a Jakab és József anyja, és a Zebedeus-fiak anyja,

Máté27.57. amikor pedig este lett, jött egy Arimateából való József nevű gazdag ember, aki maga is tanítványa volt Jézusnak,

Máté27.58. ez bement Pilátushoz és elkérte Jézus testét. Ekkor Pilátus megparancsolta (elrendelte), hogy adják át neki,

Máté27.59. és József, miután átvette (megkapta) a testet, tiszta gyolcsba csavarta,

Máté27.60. és elhelyezte azt a maga új sírboltjába, amit a sziklába vágtak, és egy nagy követ gördített a síremlék ajtajához, s elment,

Máté27.61. de ott volt Mária a magdalai és a másik Mária, leültek a sírűreggel szemben.

Máté27.62. Másnap pedig, amely az előkészületi nap után (van), a főpapok és a farizeusok egybegyűltek Pilátusnál,

Máté27.63. ezt mondták: uram, emlékszünk, hogy ez a tévútra vezető (tévtanító) még életében megmondta: három nap múlva (harmadnapra)életre kelek.

Máté27.64. Parancsold meg (rendeld el) tehát, hogy őrizzék a sírűreget harmadnapig, nehogy eljöjjenek a tanítványai, ellopják Őt és azt mondják a népnek: életre kelt a halottak közül és ez az utolsó ámitás (tévűtravezetés) rosszabb lesz az elsónél.

Máté27.65. Pilátus ezt mondta nekik: van őrségtek, menjetek őriztessétek a sírt, ahogy tudjátok,

Máté27.66. azok pedig elmentek, lepecsételték a követ, őrséget állítottak a sírűreghez (őrséggel biztosították a sírt).

28.

Máté28.1. A szombat elmúltával, a szombatok (a hét) első napjának hajnalán elment Mária Magdolna és a másik Mária, hogy megnézzék a sírüreget.

Máté28.2. És lám ! nagy földrengés támadt, mert az Úr angyala leszállt az égből, odament, elhengerítette a követ és ráült.

Máté28.3. Tekintete pedig olyan volt, mint a villám és a ruhája fehér, mint a hó.

Máté28.4. Az örök pedig tőle való félelmükben reszkettek és olyanok lettek, mint a halottak (szinte holtra váltak),

Máté28.5. az angyal pedig ezt mondta az asszonyoknak: nehogy féljete, tudom, hogy a keresztfeszített Jézust keressétek.

Máté28.6. Nincs itt, életrekelt, amint megmondta. Jöjjetek ide, nézzétek meg a helyet, ahol feküdt,

Máté28.7. és gyorsan menjete (siessete), mondjátok meg tanítványainak, hogy életre kelt a halálból (halottak közül) és elöttete meg Galileába, ott majd meglátjátok Őt. Lám ! megmondtam nektek.

Máté28.8. És gyorsan elmentek a sírbolttól, nagy félelemmel és örömmel futottak, hogy hírül adják (hírt vigyene) tanítványainak.

Máté28.9. És lám ! Jézus szembe jött velük (elékük jött), ezt mondta: örömet kívánok nektek (örüljete). Azok pedig hozzá siettek, átölelték (megfoták) a lábát és leborultak előtte (imádták).

Máté28.10. Ekkor ezt mondta nekik Jézus: nehogy féljete ! menjete el, vigyéte hírül testvéreimnek, hogy menjene Galileába és ott meglátnek engem.

Máté28.11. Amikor pedig ők elmentek, lám! néhányan az őrsegből a városba mentek, hírül adták a főpapoknak mindazt, ami történt,

Máté28.12. és ezek összegyöltek a vénekkal és tanácsot tartottak, majd sok ezüstpénzt adtak a katonáknak,

Máté28.13. ezt mondván: mondjátok, hogy tanítványai éjszaka eljöttek és ellopták, míg mi aludtunk,

Máté28.14. és ha a helytartó meghallja ezt, mi majd meggyölzük öt és titeket mentesítünk a tépelődés alól.

Máté28.15. Azok pedig elfogadták az ezüstpénzt, és úgy tette, amint kitanították őket, el is terjedt ez a szóbeszéd a zsidók között mind a mai napig.

Máté28.16. A tizenegy tanítvány pedig elment Galileába arra helyre, ahová Jézus rendelte őket,

Máté28.17. és amikor meglátták, imádatára leborultak előtte, de voltak, akik (némelyek) kételkedtek.

Máté28.18. És hozzájuk ment Jézus, szólt nekik, ezt mondta: én kaptam meg minden hatalmat az égben és a földön.

Máté28.19. Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá (tanítsatok) minden nemzetet, merítsétek be őket az Atya és a Fiú és a Szent Szellem nevében,

Máté28.20. tanítsátok őket, hogy megtartsák mindazt, amit parancsoltam nektek: és ímé! én veletek vagyok minden nap a világekorszak bevégződéséig.